Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 639/2014

(2014. gada 11. marts),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu

(OV L 181, 20.6.2014., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/1383 (2015. gada 28. maijs)	L 214	1	13.8.2015.
►**M2**	Komisijas Deleģētā regula (ES) 2016/141 (2015. gada 30. novembris)	L 28	2	4.2.2016.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, OV L 134, 30.5.2015., 32. lpp. (639/2014)

▼B

KOMISIJAS DELEĢĒTĀ REGULA (ES) Nr. 639/2014

(2014. gada 11. marts),

ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar kuru groza minētās regulas X pielikumu

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 637/2008 un Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 ([1]), un jo īpaši tās 4. panta 3. punktu, 8. panta 3. punktu 9. panta 5. punktu, 35. panta 1., 2. un 3. punktu, 36. panta 6. punktu, 39. panta 3. punktu, 43. panta 12. punktu, 44. panta 5. punktu, 45. panta 5. un 6. punktu, 46. panta 9. punktu, 50. panta 11. punktu, 52. panta 9. punktu, 57. panta 3. punktu, 58. panta 5. punktu, 59. panta 3. punktu un 67. panta 1. un 2. punktu,

tā kā:

(1) Ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 atcēla un aizstāja Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 ([2]). Ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 nosaka jaunu tiesisko regulējumu, kurā ietverta jauna tiešā atbalsta sistēma, tostarp pamata maksājums lauksaimniekiem un jaunas atbalsta shēmas. Tā pilnvaro Komisiju pieņemt deleģētos un īstenošanas aktus. Lai nodrošinātu netraucētu shēmu darbību jaunā tiesiskā regulējuma ietvaros, ar šādiem tiesību aktiem ir jāpieņem konkrēti noteikumi. Lai samazinātu administratīvo slogu, šiem noteikumiem vajadzētu būt vienkāršiem un viegli kontrolējamiem. Ar šiem tiesību aktiem vajadzētu aizstāt noteikumus, kas paredzēti Komisijas Regulās (EK) Nr. 1120/2009 ([3]) un (EK) Nr. 1121/2009 ([4]).

(2) Ar šo regulu minētais tiesiskais regulējums ir jāpapildina attiecībā uz konkrētiem vispārējiem noteikumiem, pamata maksājuma shēmu, vienotā platībmaksājuma shēmu, maksājumu lauksaimniekiem, kuri ievēro klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības

([1]) OV L 347, 20.12.2013., 608. lpp.

([2]) Padomes 2009. gada 19. janvāra Regula (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.).

([3]) Komisijas 2009. gada 29. oktobra Regula (EK) Nr. 1120/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā īstenot vienotā maksājuma shēmu, kura paredzēta III sadaļā Padomes Regulā (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 316, 2.12.2009., 1. lpp.).

([4]) Komisijas 2009. gada 29. oktobra Regula (EK) Nr. 1121/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā paredzēto noteikumu piemērošanai atbalsta shēmām lauksaimniekiem (OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.).

▼B

praksi, maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisku darbību, brīvprātīgo saistīto atbalstu, kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu un attiecībā uz nepieciešamajiem paziņojumiem par katru atbalsta shēmu.

(3) Lai nodrošinātu pareizu tiešo maksājumu pielāgošanu attiecībā uz finanšu disciplīnu, ir jānosaka vispārīgi noteikumi par šādu samazinājumu aprēķināšanas kārtību saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1306/2013 paredzēto samazināšanu ([1]).

(4) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru ([2]), ir lietderīgi skaidri noteikt, ka dalībvalstīm, pieņemot pasākumus Savienības tiesību aktu īstenošanai, būtu jāizmanto sava rīcības brīvība saskaņā ar konkrētiem principiem, jo īpaši nediskriminācijas principu.

(5) Atbalstam, kas nav saistītais atbalsts, jāievēro prasības, kas uzskatāmas par atsaistīto ienākumu atbalstu tādā nozīmē, kāda paredzēta "zaļajā kastē" Lauksaimniecības nolīgumā, kurš noslēgts daudzpusējo tirdzniecības sarunu Urugvajas kārtā ([3]), un saistītajam atbalstam būtu jāievēro prasības, kas uzskatāmas par atbilstīgām minētā nolīguma "zilās kastes" prasībām.

(6) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunktu "lauksaimnieciska darbība" neparedz lauksaimniecības produktu ražošanu vai audzēšanu. Tā vietā lauksaimnieki var uzturēt lauksaimniecības platību noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, neveicot īpašus sagatavošanas darbus papildus tradicionālo lauksaimniecības metožu un tehnikas izmantošanai, vai veikt konkrētu darbību minimumu lauksaimniecības platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī. Lai veiktu abus iepriekš minētos pasākumus, lauksaimniekam jāveic konkrētas darbības, tāpēc ir nepieciešams izveidot Savienības regulējumu, ar kura palīdzību dalībvalstīm ir jāizstrādā sīkāki šo darbību kritēriji.

(7) Ar vidi saistītu iemeslu dēļ ilggadīgo zālāju platību definīcijā, kas sniegta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā, ir iekļautas arī sugas, kas nav stiebrzāles, piemēram, krūmi un/vai koki, ko var izmantot noganīšanai, ar noteikumu, ka attiecīgajā platībā pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi. Tāpēc ir vajadzīgs kritērijs, lai noteiktu, kādos gadījumos pārsvaru saglabā stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi.

(8) Definīcija "ilggadīgie zālāji" ļauj dalībvalstīm par ilggadīgu zālāju uzskatīt arī zemi, ko var izmantot noganīšanai un kas veido daļu no izveidotās vietējās prakses, kur stiebrzāles un citi

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1306/2013 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un Padomes Regulu (EEK) Nr. 352/78, (EK) Nr. 165/94, (EK) Nr. 2799/98, (EK) Nr. 814/2000, (EK) Nr. 1290/2005 un (EK) Nr. 485/2008 atcelšanu (OV L 347, 20.12.2013., 549. lpp.).

([2]) Skatīt Tiesas 1986. gada 25. novembra spriedumu apvienotajās lietās 201/85 un 202/85, *Klensch*, *ECR* (1986) 3477. lpp., 10. punkts.

([3]) OV L 336, 23.12.1994., 22. lpp.

▼B

lopbarības zālaugi tradicionāli nav dominējoši ganību teritorijās. Šim nolūkam ir jānosaka kritēriji, pēc kuriem var noteikt šādu izveidojušos vietējo praksi.

(9) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punkta otro daļu dalībvalstis par ilggadīgu zālāju var uzskatīt zemi, ko var izmantot noganīšanai un kas veido daļu no izveidotās vietējās prakses, kur stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi tradicionāli nav dominējoši ganību teritorijās. Šādām ilggadīgo zālāju platībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 5. punktu var piemērot samazināšanas koeficientu. Lai nodrošinātu minētā noteikuma samērīgu piemērošanu, ir lietderīgi paredzēt iespēju nošķirt dažādu kategoriju platības, lai tām piemērotu dažādus samazināšanas koeficientus.

(10) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 1. punktā noteikta prasība, ka tiešos maksājumus nepiešķir fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kuru lauksaimniecības platības ir galvenokārt tādas platības, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūraugu audzēšanai piemērotā stāvoklī, un kuri šajās platībās neveic darbību minimumu, kā noteikušas dalībvalstis. Šim nolūkam ir jānosaka, kādos gadījumos šādas platības ir uzskatāmas par lauksaimnieka lauksaimniecības zemes lielāko daļu, un jāprecizē šā noteikuma piemērošanas joma.

(11) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punktu struktūras, uz kurām attiecas tā sauktais negatīvais saraksts, uzskata par aktīviem lauksaimniekiem, ja tās var pierādīt atbilstību vienam no kritērijiem, kas uzskaitīti minētajā noteikumā. Viens no šiem kritērijiem ir pierādīt, ka gada tiešo maksājumu summa ir vismaz 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no nelauksaimnieciskām darbībām. Tāpēc ir jāizstrādā noteikumi, lai noteiktu, vai ieņēmumi ir gūti no lauksaimnieciskām vai nelauksaimnieciskām darbībām.

(12) Turklāt ir jāizstrādā noteikumi par to, kā noteikt gada tiešo maksājumu summu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta un attiecīgā gadījumā 9. panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām, kā arī 9. panta 4. punkta piemērošanas vajadzībām, ar kuru konkrēti lauksaimnieki ir atbrīvoti no minētās regulas 9. panta 2. un 3. punkta piemērošanas. Lai nodrošinātu vienādu attieksmi pret Bulgārijas, Horvātijas un Rumānijas lauksaimniekiem, kuru tiešie maksājumi ir atkarīgi no pakāpeniskas ieviešanas, šajās dalībvalstīs gada tiešo maksājumu summa būtu jānosaka, pamatojoties uz pakāpeniskās ieviešanas procesa beigās piešķiramajām galīgajām summām.

(13) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punktu un attiecīgā gadījumā 9. panta 3. punktu lauksaimniekus var izslēgt no atbalsta, ja viņu lauksaimnieciskās darbības ir nenozīmīgas vai ja viņu darījumdarbības vai uzņēmuma galvenie mērķi nav lauksaimnieciskās darbības veikšana. Šajā sakarā ir jānosaka konkrēti kritēriji, vienlaikus dodot dalībvalstīm iespēju izstrādāt alternatīvus kritērijus, kas paredzēti lauksaimnieciskajām darbībām, kas ir maznozīmīgas.

▼B

(14) Regulā (ES) Nr. 1307/2013 ir paredzētas vairākas iespējas piešķirt lauksaimniekiem maksājumtiesības. Juridiskās noteiktības labad būtu jāparedz, ka saimniecības faktiskas vai paredzamas mantošanas, atsaucamas paredzamas mantošanas, apvienošanas vai sadalīšanas gadījumā saņemamo maksājumtiesību skaitu un vērtību nosaka saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kas būtu piemēroti lauksaimniekam, kurš sākotnēji vadīja saimniecību. Turklāt jāparedz noteikumi par to, kā noteikt piešķiramo maksājumtiesību skaitu sadalīšanas rezultātā izveidoto saimniecību gadījumā, ja šīs saimniecības atrodas dalībvalstīs, kuras piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 4. vai 5. punktu. Lauksaimnieku tiesiskās paļāvības labad lauksaimnieka juridiskā statusa maiņai nebūtu jāietekmē to maksājumtiesību skaits vai vērtība, kuras lauksaimnieks varētu saņemt, ja viņš turpinātu kontrolēt saimniecības pārvaldīšanu, ieguvumus un finansiālo risku.

(15) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un maksājumtiesību pienācīgu pārvaldību, ir skaidri jānosaka, ka maksājumtiesību piešķiršanas un aktivizēšanas vajadzībām būtu jāņem vērā tikai tie atbalsttiesīgie hektāri, kas noteikti saskaņā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 ([1]) 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. punkta a) apakšpunktu.

(16) Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru ([2]) maksājumtiesības būtu jāpiešķir personai, kurai ir tiesības pieņemt lēmumus, saņemt ieguvumus un segt finansiālos riskus saistībā ar lauksaimniecisko darbību uz zemes, par kuru ir pieprasīts šāds piešķīrums. Ir lietderīgi skaidri noteikt, ka šo principu jo īpaši piemēro tad, ja pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai par atbalsttiesīgu hektāru ir iesnieguši vairāki lauksaimnieki.

(17) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā noteikts, ka dalībvalstis var piemērot samazināšanas koeficientu konkrētiem atbalsttiesīgiem hektāriem, ko veido ilggadīgo zālāju platības skarbu klimatisko apstākļu apvidos, jo īpaši saistībā ar to augstumu virs jūras līmeņa un citiem dabiskiem ierobežojumiem. Lai nodrošinātu minētā noteikuma samērīgu piemērošanu, ir lietderīgi izveidot šāda samazināšanas koeficienta piemērošanas pamatsistēmu, jo īpaši noteikt šādas samazināšanas limitus.

(18) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. pantā noteikts pamatprincips, ka tiešos maksājumus var saņemt tikai aktīvi lauksaimnieki. Turklāt minētās regulas 24. panta 9. punktā noteikts, ka dalībvalstis

([1]) Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētā regula (ES) Nr. 640/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1306/2013 attiecībā uz integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu un uz apstākļiem, kādos atsaka vai atsauc maksājumus un administratīvos sodus, ko piemēro tiešajiem maksājumiem, lauku attīstības atbalstam un savstarpējai atbilstībai (skatīt šā *Oficiālā Vēstneša* 48. lpp.).

([2]) Skatīt Tiesas 2010. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-61/09 *Landkreis Bad Dürkheim*, 2010, Krājums, I-09763. lpp., 50. punkts un nākamie punkti.

▼B

maksājumtiesību piešķiršanas vajadzībām var noteikt saimniecības minimālo lielumu. Šos noteikumus ir lietderīgi ņemt vērā arī saistībā ar maksājumtiesību vērtības noteikšanu.

(19) Ja 2014. kalendārajam gadam piešķirto atbalstu ņem vērā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantu, lai noteiktu maksājumtiesību vienības sākotnējo vērtību, būtu skaidri jānosaka, ka dalībvalstis var nolemt neņemt vērā visus pasākumus, kas norādīti minētajā noteikumā. Lai nepieļautu to, ka lauksaimnieki tiek nepamatoti sodīti, atsauces summās, kuras izmanto maksājumtiesību vērtības noteikšanai, nevajadzētu ņemt vērā Regulas (EK) Nr. 73/2009 II sadaļas 4. nodaļā paredzēto samazināšanu vai nepiešķiršanu. Ir lietderīgi precizēt, kā šis atbalsts ir jāņem vērā, un noteikt turpmākus kritērijus, kas vajadzīgi, lai respektētu dažu tādu shēmu atsaistīto raksturu, kuras varētu tikt ņemtas vērā.

(20) Turklāt attiecībā uz maksājumtiesību vienības sākotnējās vērtības noteikšanu ir skaidri jānosaka tas, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 3. punktā minētās lauksaimnieka maksājumtiesības ietver arī tās maksājumtiesības, kuras dienā, kad iznomātājs iesniedz pieteikumu par 2014. gadu, ir iznomātas citam lauksaimniekam.

(21) Lai lauksaimnieki varētu prognozēt ienākumu atbalstu, ir lietderīgi noteikt termiņu, līdz kuram dalībvalstīm ir jānosaka un jāpaziņo lauksaimniekiem maksājumtiesību galīgā vērtība un skaits gadījumos, kad lauksaimniekus informē, pamatojoties uz provizoriskiem datiem.

(22) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta vai 40. panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām gadījumos, kad minētajos pantos norādītajā pārskata gadā lauksaimnieku ir ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi, maksājumtiesību vērtību ir lietderīgi noteikt, pamatojoties uz pēdējo gadu, ko nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi nav ietekmējuši. Tomēr, lai mazinātu administratīvo slogu, dalībvalstīm vajadzētu atļaut noteikt konkrētu robežu attiecībā uz nepārvaramas varas vai izņēmuma apstākļu iedarbību uz atsauces gadā saņemto tiešo atbalstu.

(23) Būtu jāparedz, ka dalībvalstis var nolemt, ka, pārdodot vai iznomājot saimniecību vai tās daļu laikā pirms dienas, kad iesniegts pieteikums maksājumtiesību piešķiršanai shēmas piemērošanas pirmajā gadā, lauksaimnieki var ar līgumu kopā ar saimniecību vai tās daļu nodot atbilstošās maksājumtiesības. Saskaņā ar šādu privāttiesisku līguma klauzulu maksājumtiesības būtu jāpiešķir attiecīgi pārdevējam vai iznomātājam un tieši jānodod attiecīgi pircējam vai nomniekam, kas gūs labumu, attiecīgā gadījumā, vai nu par atsauces vērtību maksājumtiesību vienības sākotnējās vērtības aprēķināšanai izmantojot maksājumus, kurus attiecīgi

▼B

pārdevējs vai iznomātājs saņēmis par 2014. gadu, vai izmantojot to tiesību vērtību, kas pārdevēja vai iznomātāja īpašumā bija 2014. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantā. Turklāt būtu skaidri jānosaka, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 4. punkts šādai nodošanai nav jāpiemēro.

(24) Attiecībā uz maksājumtiesību vienības vērtības aprēķināšanu būtu jāparedz skaidri noteikumi par skaitļu noapaļošanu, iespēju sadalīt esošās maksājumtiesības gadījumā, kad deklarētā vai kopā ar tiesībām nodotā zemes gabala lielums ir tikai daļa no hektāra, un iespēju apvienot tiesības un daļas.

(25) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi noteikt termiņu, līdz kuram jānosaka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 3. punktā minētie reģioni.

(26) Būtu jāparedz īpaši valsts vai reģionālās rezerves pārvaldības noteikumi.

(27) Ir jānosaka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 4. punkta piemērošanas kritēriji un maksimālās procentuālās daļas, lai nepieļautu to, ka saskaņā ar minēto noteikumu veikta samazināšana rada būtisku šķērsli maksājumtiesību nodošanai vai aizliedz to.

(28) Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi precizēt, kā pamata maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā, nosakot maksājumtiesības, tiek noteikta summa, kuru var ieskaitīt atpakaļ valsts vai reģionālajā rezervē saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 28. pantu vai 40. panta 5. punktu.

(29) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. pantā ir paredzēti obligāti un fakultatīvi gadījumi, kuros maksājumtiesības piešķir no valsts vai reģionālās rezerves. Ir lietderīgi paredzēt šādā veidā piešķiramo maksājumtiesību skaita un vērtības aprēķināšanas noteikumus un noteikt, ka lēmumi, kurus dalībvalstīm atļauts pieņemt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. un 10. punktu, neapdraud minētās regulas 30. panta 6. punktā norādītās prioritātes. Tāpat Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkta piemērošanai vajadzētu būt saskanīgai ar minētās regulas 24. panta 6. un 7. punktu un ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem attiecībā uz smagiem apstākļiem. Lai garantētu pamata maksājuma shēmas atsaistīto raksturu, pēc dienas, kuru dalībvalsts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 ([1]) 11. panta 2. punktu noteikusi 2013. pieprasījumu gadam, valsts vai reģionālās rezerves maksājumtiesību skaita un vērtības aprēķini nedrīkstētu balstīties uz specifiskiem nozaru kritērijiem.

([1]) Komisijas 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV L 316, 2.12.2009., 65. lpp.).

▼B

(30) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un vienādu attieksmi pret lauksaimniekiem, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, ir lietderīgi precizēt jēdzienu "lauksaimnieki, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību", kurš minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 11. punkta b) apakšpunktā.

(31) Ja dalībvalstis piešķir maksājumtiesības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta c) apakšpunktu, šādu tiesību vērtība būtu jāaprēķina saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. vai 40. pantu.

(32) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 3. līdz 7. punktā dalībvalstīm paredzētas vairākas iespējas ierobežot lauksaimniekiem piešķiramo maksājumtiesību skaitu. Tāpēc dažiem lauksaimniekiem varētu būt liels atbalsttiesīgo hektāru īpatsvars, par kuru nav maksājumtiesību, un tas varētu radīt smagus apstākļus, jo dažas atbalsta shēmas, kuras papildina pamata maksājuma shēmu, jo īpaši maksājums par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi, ir balstītas uz atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas deklarēts maksājumtiesību aktivizēšanas vajadzībām. Tāpēc tad, ja lauksaimnieku būtiski ietekmē Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 3. līdz 7. punktā noteiktie ierobežojumi, būtu jāprecizē, ka dalībvalstīm ir iespēja piešķirt maksājumtiesības no valsts vai reģionālās rezerves. Uz dažām platībām neattiecas zaļās saimniekošanas pienākumi vai tie saistīti tikai ar ierobežotām izmaksām zaļās saimniekošanas komponenta ievērošanai, tāpēc dalībvalstīm vajadzētu turpmāk atļaut pieņemt lēmumu šādus apgabalus neņemt vērā, nosakot smagus apstākļus.

(33) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 4. punktu lauksaimnieka (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, kuras pārsniedz viņa rīcībā esošo atbalsttiesīgo hektāru skaitu, zaudē spēku. Juridiskās noteiktības labad ir lietderīgi skaidri noteikt prioritāro secību, kādā minētās maksājumtiesības zaudē spēku, un definēt papildu īstenošanas noteikumus. Turklāt ir lietderīgi dot dalībvalstīm iespēju šo noteikumu ņemt vērā arī saistībā ar maksājumtiesību vērtības noteikšanu.

(34) Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzēts, ka dažās dalībvalstīs pamata maksājumu vēlākais līdz 2020. gadam var īstenot kā vienotā platībmaksājuma shēmu. Ņemot vērā to, ka vienoto platībmaksājumu par hektāru aprēķina katru gadu un ka tiesības pretendēt uz pamata maksājumu ir priekšnoteikums, lai piekļūtu lielākajai daļai citu tiešo maksājumu shēmu, un tādējādi šīs tiesības ir cieši saistītas ar tām, ir skaidri jānosaka, ka attiecīgo shēmu īstenošanas vajadzībām ir jāņem vērā tikai tie atbalsttiesīgie hektāri, kas noteikti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. punkta a) apakšpunktu.

(35) Dalībvalsts, kas piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu un vēlākais no 2018. gada 1. janvāra piemēro pamata maksājuma shēmu, drīkst diferencēt vienoto platībmaksājumu par hektāru, ņemot vērā konkrētus maksājumus, kuri piešķirti par 2014. kalendāro gadu. Šīs diferencēšanas nolūkā ir lietderīgi noteikt, kā minētie

▼B

maksājumi būtu jāņem vērā, un noteikt papildu kritērijus, kas vajadzīgi, lai ievērotu konkrētu shēmu atsaistīto raksturu. Turklāt, ja lauksaimnieku 2014. kalendārajā gadā ir ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi, ir lietderīgi diferencēt maksājumus, pamatojoties uz pēdējo gadu, ko nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi nav ietekmējuši. Tomēr, lai mazinātu administratīvo slogu, dalībvalstīm vajadzētu atļaut noteikt konkrētu robežu attiecībā uz nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu ietekmi uz atsauces gadā saņemto tiešo atbalstu. Turklāt, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, būtu jānosaka noteikumi faktiskas vai paredzamas mantošanas gadījumiem.

(36) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā ir paredzēti nosacījumi, ar kādiem piešķir maksājumu par klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi (zaļais maksājums). Prasības, kas saistītas ar zaļo maksājumu, kā noteikts pamataktā, ir vispārējas (tās vienotā veidā piemērojamas visiem saņēmējiem) un paredz ārpuslīgumiskas darbības, kopumā nodrošinot to, ka ES lauksaimniecības pamatā ir prakse, kas pārsniedz savstarpējās atbilstības prasības. Šie pamataktā noteiktie principi ir jāņem vērā, nosakot sīki izstrādātus noteikumus attiecībā uz zaļo saimniekošanas praksi.

(37) Lai būtu pienācīgs ticamības līmenis attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punktā noteiktajiem pienākumiem, kas attiecas uz valsts vai reģionālajām sertifikācijas shēmām līdzvērtīgu praksi, vajadzētu noteikt valsts vai privāto sertifikācijas iestāžu norīkošanas kritērijus.

(38) Lai respektētu dubultā finansējuma nepieļaušanas principu, ir jāparedz noteikumi, lai aprēķinātu maksājumus dažām specifiskām saistībām, kas aptver darbības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I sadaļas 3. un 4. punktā un III sadaļas 7. punktā. Minētās saistības attiecas uz līdzvērtīgu praksi, kas dod iespēju lauksaimniekiem uzņemties šādas saistības viena vai vairāku pienākumu izpildei, lai saņemtu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā minēto zaļās saimniekošanas maksājumu, tāpēc maksājumi par šādām saistībām salīdzinājumā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1305/2013 ([1]) 28. panta 6. punktā noteikto parasto maksājumu būtu jāsamazina par summu, kas aprēķināma, ņemot par pamatu attiecīgās dalībvalsts vai reģiona zaļās saimniekošanas maksājuma līmeni, vai īpašos gadījumos, pamatojoties uz lauksaimnieka individuālo zaļās saimniekošanas maksājumu.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1305/2013 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 (OV L 347, 20.12.2013., 487. lpp.).

▼B

(39) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. pantā ir noteikti pienākumi attiecībā uz kultūru skaitu un aramzemes relatīvo daļu, ko aizņem šīs kultūras. Ir jāparedz dažādu kultūru īpatsvara precīzas aprēķināšanas noteikumi.

(40) Noteikumi par laikposmu, ko ņems vērā, aprēķinot kultūru relatīvo daļu, būtu jānosaka, ņemot vērā laiku, kurā praktiski notiek kultūras audzēšana, un vajadzību pēc vienkāršas administrācijas.

(41) Lai nodrošinātu skaidrību lauksaimniekiem un dalībvalstīm un palīdzētu aizsargāt ainavas elementus, kuri atrodas aramzemes laukos, ir precīzi jānosaka platība, ko aizņem ainavas elementi.

(42) Dažādu kultūru īpatsvara aprēķināšanas vajadzībām ir jānosaka arī papildu noteikumi attiecībā uz konkrētiem gadījumiem, proti, jauktu kultūru audzēšanai atsevišķās rindās, kultūrām ar pasēju un sēklu maisījumu izmantošanai.

(43) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punktā ir noteikti pienākumi, kuru mērķis ir saglabāt ilggadīgo zālāju platības, kas dod vislielāko ieguldījumu vides aizsardzībā un jo īpaši oglekļa piesaistē, bioloģiskajā daudzveidībā un augsnes erozijas novēršanā. Šādi zālāji, kas veido vides aizsardzības ziņā ļoti nozīmīgas platības, atrodas gan *Natura 2000* tīkla teritorijā, gan arī ārpus tās. Lai panāktu to platību efektīvu aizsardzību, kuras atrodas ārpus tīkla teritorijas, dalībvalstīm ir jāizveido pamatsistēma zālāju platību noteikšanai, kas tām dotu iespēju ņemt vērā apstākļus dalībvalstī un balstītos uz sinerģiju ar pašreizējām vides rīcībpolitikām.

(44) Lai panāktu šādu ilggadīgo zālāju platību aizsardzību gadu gaitā, būtu jāparedz noteikumi par šādu platību atkārtotu pārveidošanu gadījumos, kad lauksaimnieks ir pārkāpis stingrās aizsardzības noteikumus.

(45) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punktā ir paredzēts saglabāt ilggadīgo zālāju īpatsvaru kopējā lauksaimniecības platībā. Lai sasniegtu šo mērķi, dalībvalstīm būtu jāuzrauga ilggadīgo zālāju īpatsvara izmaiņas. Būtu jānosaka, ka dalībvalstis drīkst izveidot iepriekšēju atļauju sistēmu. Ja samazinājums pārsniedz 5 %, jānosaka individuālais atkārtotas pārveidošanas pienākums un aizliegums veikt papildu pārveidošanu. Lai nodrošinātu skaidrību un samērīgu īstenošanu, būtu jāparedz noteikumi, norādot uz kādiem lauksaimniekiem un platībām attiecas atļaujas un atkārtotas pārveidošanas pienākums.

(46) Lai ilggadīgo zālāju pārveidošanas atļauju piešķiršanas procedūra tiktu izmantota efektīvi, dalībvalstīm būtu jādod iespēja, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, izraudzīties prioritāras platības vai lauksaimnieku grupas, kam piešķiramas atļaujas.

▼B

(47) Būtu jāparedz noteikumi metodei, ar kuru nosaka ilggadīgo zālāju īpatsvaru lauksaimniecības zemē, lai nepieļautu situācijas, kad ilggadīgo zālāju platības tiek ieskaitītas divreiz, jo zālāji ilgu laiku paliek iekļauti augsekā, un lai nepieļautu to, ka zālāju pārveidošana, ko veic mazie un bioloģiskie lauksaimnieki, kuri ir atbrīvoti no atkārtotas pārveidošanas pienākuma, tieši ietekmē citiem lauksaimniekiem uzlikto atkārtotas pārveidošanas pienākumu. Būtu jānosaka, ka pamatotos gadījumos dalībvalstis drīkst pielāgot savu atsauces proporciju.

(48) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. pantā sniegts saraksts ar elementiem un platībām, kurus dalībvalstis var piemērot kā ekoloģiski nozīmīgas platības. Lai šos elementus un platības kvalificētu kā ekoloģiski nozīmīgas platības, ir jānosaka papildu kritēriji. Lai sasniegtu bioloģiskās daudzveidības mērķi, šiem kritērijiem būtu jānodrošina bioloģiskās daudzveidības saglabāšana un uzlabošana saimniecībās. Šajos kritērijos būtu jāņem vērā arī lauksaimnieku jau pieliktās pūles.

(49) Attiecībā uz papuvē esošu zemi prasībā, lai netiktu veikta ražošana, tādējādi samazinot pesticīdu vai mēslošanas līdzekļu izmantošanu, nevajadzētu ietvert aizliegumu veikt tādas brīvprātīgas darbības kā savvaļas puķu maisījumu izsēja bioloģiskās daudzveidības ieguvumu uzlabošanā. Būtu jāprecizē, ka attiecībā uz zemi, kas vairāk nekā piecus gadus ir papuvē, ekoloģiski nozīmīgas platības vajadzībām ir prasība, ka tai jāpaliek par aramzemi, un tā nedrīkst pārtapt par ilggadīgo zālāju platībām.

(50) Savienībā ir raksturīga liela terašu dažādība, tāpēc attiecībā uz tām sīki nosacījumi būtu jāizstrādā pašām dalībvalstīm, ņemot vērā terašu nozīmi bioloģiskās daudzveidības ziņā un pamatojoties uz valsts vai reģionu specifiku.

(51) Skaidrības labad ainavas elementi, kas tiek uzskatīti par ekoloģiski nozīmīgu platību, būtu jāuzskaita un saskaņā ar savstarpējas atbilstības principu būtu jāprecizē saikne ar dalībvalstīs jau aizsargātiem elementiem. Lai dažus elementus varētu vieglāk identificēt un palīdzētu garantēt, ka attiecīgā platība ir galvenokārt lauksaimniecībā izmantojama platība, tiem būtu jānosaka minimālais vai maksimālais lielums.

(52) Buferjoslas, kas jāizveido netālu no aramzemes laukiem gar ūdenstecēm vai laukos, kas atrodas paaugstinājumā uz nogāzes, palīdz samazināt piesārņotāju noteci uz virszemes ūdeņiem. Bioloģiskās daudzveidības ieguvumu labad ir jāparedz, ka visas tās platības, kas tiek uzskatītas par ekoloģiski nozīmīgu platību, nedrīkst izmantot ražošanai, un attiecīgi tajās neizmanto pesticīdus un ierobežo mēslošanas līdzekļu izmantošanu. Lai vēl vairāk pastiprinātu tos ieguvumus, ko sniedz bioloģiskā daudzveidība, nevajadzētu aizliegt tādas brīvprātīgas darbības kā savvaļas puķu maisījumu izsēšana. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai pieņemt lēmumu atļaut vai neatļaut buferjoslu noganīšanu un pļaušanu lopbarības sagādei.

▼B

(53) Attiecībā uz agromežsaimniecības hektāriem būtu jāprecizē, ka vērā ņemamās platības ir aramzemes platības, kuras atrodas zonā, kas ietilpst agromežsaimniecības sistēmā, kas joprojām atbilst nosacījumiem, kuru dēļ tā saņem vai saņēma lauku attīstības atbalstu. Dalībvalstīm, kas izvēlas šīs platības, lai izpildītu ekoloģiski nozīmīgās platības pienākumu, būtu jāņem vērā bioloģiskās daudzveidības mērķis, paredzot papildu nosacījumus atbalsta saņemšanai par agromežsaimniecības sistēmu izveidošanu savās lauku attīstības programmās.

(54) Attiecībā uz atbalsttiesīgo hektāru joslām gar mežmalām dalībvalstīm būtu jāizlemj, vai noteikt nekultivēšanas prasību, kas dos iespēju izvairīties no resursu ieguldījuma blakus mežam esošā joslā, lai radītu buferjoslu pie blakus atrodošās meža. Šāda prasība piešķirs ekoloģiski nozīmīgajai platībai lielāku vērtību, un tas būtu jāatspoguļo šāda veida platības diferencētā svēruma koeficientā.

(55) Lai kultivētu platības ar īscirtmeta atvasājiem, vajadzīgi ierobežoti resursi, rezultātā tam ir netieša labvēlīga ietekme uz bioloģisko daudzveidību. Tāpēc dalībvalstīm būtu jāparedz nosacījumi, kas piemērojami šāda veida ekoloģiski nozīmīgai platībai, un jāprecizē izmantojamo koku sugu saraksts un noteikumi par resursu izmantošanu.

(56) Dalībvalstīm būtu jānosaka starpkultūru un zaļā seguma sējas laiks, lai to īstenošana būtu piemērota valsts apstākļiem un lai optimāli izmantotu starpkultūru un zaļā seguma kapacitāti efektīvi absorbēt slāpekļa atlikumu ar mērķi nepieļaut kailzemes veidošanos un piesārņojuma iekļūšanu gruntsūdeņos. Starpkultūras un zaļais segums būtu jāveido, izsējot kultūraugu sugas vai pasējot zāli, lai optimizētu bioloģiskās daudzveidības lauksaimnieciskos un vides rādītājus. Dalībvalstis LLVA 4 piemērošanas jomā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, drīkst noteikt datumus, pēc kuriem ir atļauts veikt starpkultūru un zaļā seguma mehānisku destrukciju.

(57) Attiecībā uz slāpekli piesaistošām kultūrām dalībvalstīm būtu jānosaka noteikumi, kas palīdzēs izvairīties no paaugstinātas slāpekļa izskalošanās un ūdens kvalitātes pasliktināšanās, audzējot slāpekli piesaistošas kultūras ekoloģiski nozīmīgās platībās, jo tas nebūtu savienojams ar Padomes Direktīvas 91/676/EEK ([1]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK ([2]) mērķiem un kavētu sasniegt bioloģiskās daudzveidības mērķi. Dalībvalstīm būtu arī jāizstrādā saraksts ar tām

([1]) Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/676/EEK attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp.).

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīva 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā (OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp.).

▼B

slāpekli piesaistošām kultūrām, kuras uzskata par tādām, kas uzlabo bioloģisko daudzveidību.

(58) Lai gūtu vislielāko labumu no tā, ka ekoloģiski nozīmīga platība atrodas uz aramzemes, un lai nodrošinātu to, ka ekoloģiski nozīmīgas platības aizņem Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 1. punktā paredzēto procentuālo daļu, efektīvas pārvaldības labad būtu skaidri jānosaka, ka, novērtējot ekoloģiski nozīmīgas platības prasības izpildi, zemes gabalu vai ainavas elementu vienā un tajā pašā gadā nedrīkst ieskaitīt divreiz.

(59) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktā noteikts, ka dalībvalstis reģionālā līmenī drīkst īstenot līdz 50 % no atsevišķās ekoloģiski nozīmīgas platības prasības. Lai nodrošinātu, ka šāda īstenošana reģiona līmenī no vides un ainavas viedokļa sniedz papildu labumu un veicina Zaļās infrastruktūras stratēģijas ([1]) īstenošanu, būtu jāizstrādā noteikumi blakusesošu ekoloģiski nozīmīgu platību izveidē izmantojamiem elementiem. Būtu jāizstrādā arī noteikumi attiecībā uz tādu platību noteikšanu ar mērķi radīt sinerģijas, īstenojot Savienības lauksaimniecības un vides politiku.

(60) Lai dalībvalstis varētu pieņemt lēmumu, kas lauksaimniekiem dod iespēju kolektīvi īstenot pusi no viņu individuālās ekoloģiski nozīmīgās platības pienākuma, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktā, būtu jāievieš noteikumi, kas ir līdzīgi reģionālās īstenošanas noteikumiem attiecībā uz elementiem, kurus var izmantot blakusesošu ekoloģiski nozīmīgu platību izveidē, lai nodrošinātu videi pievienoto vērtību un veicinātu zaļās infrastruktūras uzlabošanu. Noteikumos par kritērijiem, kas jāievēro lauksaimniekiem, vajadzētu ietvert nosacījumu, ka saimniecībām jāatrodas tiešā tuvumā, un vajadzētu dot dalībvalstīm iespēju ņemt vērā dažādas administratīvās struktūras. Juridiskās skaidrības labad būtu jāparedz noteikumi par rakstisko vienošanos, kas jānoslēdz starp dalībniekiem, lai noteiktu katra tiesības un pienākumus.

(61) Attiecībā uz dažu dalībvalstu iespēju atbrīvot no ekoloģiski nozīmīgas platības pienākuma lauksaimniekus mežiem bagātos apgabalos būtu jāizstrādā noteikumi, kuros skaidri definēti paņēmieni un dati, lai aprēķinātu meža proporciju zemes kopējā platībā un meža proporciju lauksaimniecības zemes platībā.

([1]) Zaļā infrastruktūra (ZI) – Eiropas dabas kapitāla pilnveide. COM(2013) 249 final, 6.5.2013.

▼B

(62) Regula (ES) Nr. 1307/2013 nosaka gados jaunajiem lauksaimniekiem paredzētā maksājuma attiecināmības nosacījumus. Jo īpaši uz maksājumu attiecas nosacījumi, ka jaunais lauksaimnieks pirmo reizi dibina lauku saimniecību kā saimniecības vadītājs vai šādu saimniecību ir jau izveidojis piecu gadu laikā pirms pirmās pieteikuma iesniegšanas maksājumu shēmā un ka pirmā pieteikuma iesniegšanas gadā viņš ir jaunāks par 40 gadiem. Attiecībā uz juridiskām personām ir lietderīgi, ka šiem nosacījumiem atbilst visas fiziskās personas, kas veic efektīvu un ilgstošu juridiskās personas kontroli, kā noteikusi Eiropas Savienības Tiesa ([1]). Turklāt ir jāprecizē, kādiem nosacījumiem ir jāatbilst juridiskajai personai un fiziskajai personai vai personām, kas kontrolē šo juridisko personu.

(63) Lai izvairītos no iespējamas gados jauno lauksaimnieku maksājuma apiešanas, ir jāparedz, ka juridiskai personai maksājumu piešķir tikai tik ilgi, kamēr vismaz viena no fiziskajām personām, kas kontrolē juridisko personu saskaņā ar shēmu piemērotā maksājuma pirmajā gadā, saglabā šo kontroli. Lai noteiktu maksimālo maksājuma termiņu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 5. punktu, ir jānosaka noteikumi gadījumiem, kad juridisko personu kontrolē vairāk nekā viena fiziskā persona.

(64) Lai nepieļautu diskrimināciju starp juridiskām personām un fizisko personu grupu, kas iesniegušas pieteikumu dalībai gados jauno lauksaimnieku shēmā, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, fizisko personu grupai jāpiemēro tādi paši noteikumi, ja pieteikumus pamata maksājuma saņemšanai un gados jauno lauksaimnieku shēmai ir iesniegusi grupa kopumā, nevis atsevišķi tās locekļi.

(65) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 1. nodaļā paredzēta iespēja piešķirt lauksaimniekiem brīvprātīgo saistīto atbalstu. Būtu jānosaka minētajā nodaļā paredzētā atbalsta piešķiršanas nosacījumi.

(66) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 3. punktu brīvprātīgo saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādiem sektoriem vai dalībvalsts reģioniem, kuros konkrēti saimniekošanas veidi vai konkrēti lauksaimniecības sektori saskaras ar zināmām grūtībām, bet ir īpaši svarīgi ekonomisku un/vai sociālu, un/vai ar vidi saistītu iemeslu dēļ. Turklāt saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 5. un 6. punktu brīvprātīgo saistīto atbalstu var piešķirt tikai tādā apmērā, cik tas nepieciešams, lai attiecīgajos reģionos vai sektoros radītu stimulu saglabāt pašreizējo

([1]) Skatīt Tiesas 2012. gada 25. oktobra spriedumu lietā C-592/11, *Anssi Ketelae*, vēl nav publicēta Tiesas judikatūras krājumā, 56. punkts.

▼B

ražošanas apjomu. Saistītais atbalsts būtu jāpiešķir kā gada maksājums, ievērojot noteiktus kvantitatīvus limitus, par pamatu ņemot noteiktas platības un ražīgumu vai noteiktu dzīvnieku skaitu. Lai nodrošinātu, ka brīvprātīgā saistītā atbalsta pasākumi ir mērķtiecīgi un tiek labi pārvaldīti, vienlaikus dodot dalībvalstīm iespēju veidot brīvprātīgo saistīto atbalstu pēc savām vajadzībām, būtu jāievieš noteikums, ar ko dalībvalstīm uzdod pienākumu noteikt reģionus un/vai saimniecības veidus, kas var pretendēt uz atbalstu, un noteikt kvantitatīvus limitus, kā arī atbilstošu atbalsta līmeni. Lai izvairītos no tirgus traucējumiem, maksājumus tomēr nevajadzētu pamatot ar tirgus cenu svārstībām vai pielīdzināt kompensācijas maksājumu sistēmai, kuru dalībvalstis izmanto, lai maksātu lauksaimniekiem iekšējo lauksaimniecībai paredzēto atbalstu, pamatojoties uz atšķirību starp mērķa cenu un vietējo tirgus cenu.

(67) Saskaņā ar Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Saprašanās memorandu par eļļas augu sēklām saskaņā ar VVTT ([1]), ir jānosaka atsevišķa pamatplatība ražotājiem, kas saņem maksājumus par eļļas augu sēklām, kas minētas šā Saprašanās memoranda pielikumā. Minētās eļļas augu sēklas ir iekļautas tādu sektoru un produktu sarakstā, kuri var pretendēt uz brīvprātīgo saistīto atbalstu, tāpēc ir lietderīgi šai atbalsta shēmā Savienības līmenī iekļaut maksimālo platību eļļas augu sēklām, kas minētas šajā Saprašanās memorandā, lai nodrošinātu atbilstību šai starptautiskajai prasībai. Ja šāda maksimālā platība tiek pārsniegta, dalībvalstīm būtu jākoriģē paziņotās platības, piemērojot samazināšanas koeficientu, ko aprēķina un tām paziņo Komisija.

(68) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 8. punktu brīvprātīgajam saistītajam atbalstam, ko piešķir atbilstoši minētajam pantam, ir jābūt saderīgam ar citiem Savienības atbalsta pasākumiem vai tādiem pasākumiem, kurus finansē no valsts atbalsta. Pareizai shēmu pārvaldībai un lai nepieļautu divkāršu finansējumu, līdzīgus pasākumus nevajadzētu finansēt divreiz – kā brīvprātīgo saistīto atbalstu un kā atbalstu no citām Savienības atbalsta shēmām. Tā kā dalībvalstis brīvprātīgo saistīto atbalstu var īstenot dažādos veidos, tām būtu jābūt atbildīgām par šādas saskaņas nodrošināšanu saistībā ar Regulā (ES) Nr. 1307/2013 noteikto pamatsistēmu un saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

(69) Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 55. panta 1. punktu Komisijai ir jāapstiprina lēmums, kas izklāstīts minētās regulas 53. panta 4. punktā vai attiecīgā gadījumā minētās regulas 53. panta 6. punkta a) apakšpunktā, ja tiek pierādīta viena no konkrētām attiecīgā reģiona vai sektora vajadzībām. Lai nodrošinātu minētā panta pareizu piemērošanu, būtu jāparedz noteikums, lai precizētu kritērijus, kas piemērojami šīm vajadzībām.

(70) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 2. nodaļa paredz kultūratkarīgo maksājumu par kokvilnu. Šā maksājuma mērķiem Komisijai būtu jānosaka noteikumi un nosacījumi lauksaimniecības zemju un šķirņu apstiprināšanai. Turklāt būtu jānosaka attiecināmības prasību noteikumi. Objektīvs kritērijs ir tāda platību

([1]) OV L 147, 18.6.1993., 26. lpp.

▼B

apsēšana, lai sasniegtu minimālo augāja blīvumu, ko jānosaka dalībvalstīm, pamatojoties uz augsnes un klimata apstākļiem, kā arī reģiona specifiku. Īpaši noteikumi par agronomijas praksi būtu jāatstāj dalībvalstu ziņā.

(71) Dalībvalstīm būtu jāapstiprina kokvilnas ražošanas starpnozaru organizācijas, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem, kas attiecas uz starpnozaru organizāciju mērogu un to iekšējo organizācijas struktūru. Starpnozaru organizācijas mērogs būtu jānosaka, ņemot vērā prasību, ka kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam ir jāspēj pieņemt pietiekami daudzumi neattīrītas kokvilnas sūtījumu.

(72) Lai novērstu sarežģījumus atbalsta shēmas pārvaldīšanā, viens ražotājs var būt tikai vienas starpnozaru organizācijas biedrs. Šā paša iemesla dēļ ražotājam, kas ir kādas starpnozaru organizācijas biedrs, izpildot savas piegādes saistības, izaudzētā kokvilna ir jāpiegādā tikai kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam, kas pieder šai pašai starpnozaru organizācijai.

(73) Lai uzraudzītu Regulā (ES) Nr. 1307/2013 izklāstīto noteikumu pareizu piemērošanu un izvērtētu politikas īstenošanu, ir jānosaka dalībvalstu paziņošanas pienākumi, jo īpaši attiecībā uz informāciju, kas dalībvalstīm jāpaziņo par lēmumiem, kurus tās pieņēmušas saskaņā ar minētās regulas II līdz V sadaļu.

(74) Jo īpaši attiecībā uz brīvprātīgo saistīto atbalstu ir sīkāk jāprecizē tās informācijas saturs, kas dalībvalstīm jāpaziņo, lai nodrošinātu pareizu šā atbalsta noteikumu piemērošanu un lai šādi paziņojumi būtu efektīvi, un tādējādi Komisija varētu pārbaudīt, vai dalībvalstis, izstrādājot atbalsta pasākumus, ievēro prasību par saderību un par atbalsta kumulāciju, kā arī prasību par valsts maksimālo procentuālo daļu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. pantā, un attiecīgās kopējās summas.

(75) Dalībvalstis var nolemt piešķirt valsts atbalstu, pastāvot īpašiem nosacījumiem. Lai pārbaudītu, vai šāds atbalsts tiek piešķirts saskaņā ar noteiktajiem ierobežojumiem, ir lietderīgi paredzēt pienākumu iesniegt Komisijai gada ziņojumus ar konkrētu informāciju par piešķirto atbalstu.

(76) Lai Komisija varētu uzraudzīt lēmumu pārskatīšanas pareizu piemērošanu un ietekmi, attiecīgā gadījumā būtu jāpaziņo Komisijai par lēmumiem, kas balstīti uz tāda lēmuma pārskatīšanu, par kuru paziņots Komisijai saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 vai šo regulu. Tāpēc ir jāpieņem noteikumi par paziņošanas pienākumu minētajos gadījumos.

(77) Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikumā sniegta pārrēķinu tabula un svēruma koeficienti, kas minēti tās 46. panta 3. punktā dažāda veida ekoloģiski nozīmīgām platībām. Regulu (ES) Nr. 1307/2013

▼B

pieņemot, minētā tabula netika aizpildīta. Tāpēc minētais pielikums būtu jāpielāgo. Pārrēķina koeficientu pamatā vajadzētu būt pieredzei, kas gūta mērīšanā un ņemot vērā elementu īpatnības. Svēruma koeficientiem būtu jāsastāv no trīs dažādām vērtībām, kas apstiprina bioloģiskajai daudzveidībai svarīgās atšķirības. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikums. Lai aprēķinātu ekoloģiski nozīmīgo platību, pārrēķina un svēruma koeficienti būtu jāpiemēro arī elementiem, uz kuriem attiecas līdzvērtīga prakse, ciktāl tie ir tādi paši kā elementi, kas uzskaitīti minētajā pielikumā.

(78) Skaidrības un juridiskās noteiktības labad Regulas (EK) Nr. 1120/2009 un 1121/2009 būtu jāatceļ.

(79) Šī regula būtu jāpiemēro atbalsta pieteikumiem attiecībā uz kalendārajiem gadiem pēc 2014. kalendārā gada,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. NODAĻA

DARBĪBAS JOMA UN VISPĀRĒJI NOTEIKUMI

1. IEDAĻA

Darbības joma un vispārēji principi

1. pants

Darbības joma

Šī regula paredz noteikumus, ar kuriem papildina dažus Regulas (ES) Nr. 1307/2013 nebūtiskus elementus saistībā ar:

a) vispārējiem noteikumiem par tiešajiem maksājumiem;

b) pamata maksājuma shēmu;

c) vienoto platībmaksājuma shēmu;

d) maksājumu lauksaimniekiem, kuri ievēro klimatam un videi labvēlīgu lauksaimniecības praksi;

e) maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem, kuri sāk lauksaimniecisku darbību;

f) brīvprātīgo saistīto atbalstu;

g) kultūratkarīgajiem maksājumiem par kokvilnu;

h) dalībvalstu paziņošanas pienākumiem.

▼B

2. pants

Vispārējie principi

1. Dalībvalstis īsteno šo regulu saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļojumus, vienlaikus veicinot dabas resursu ilgtspējīgu pārvaldību un klimata politikas.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka visi saistībā ar šo regulu īstenotā atbalsta nosacījumi ir pārbaudāmi un kontrolējami.

3. Dalībvalstis īsteno šo regulu:

a) attiecībā uz atbalstu, kas nav saistītais atbalsts, ievērojot prasības, kas noteiktas Lauksaimniecības nolīguma 2. pielikuma 1., 5. un 6. punktā; un

b) attiecībā uz saistīto atbalstu, ievērojot prasības, kas noteiktas Lauksaimniecības nolīguma 6. panta 5. punktā.

3. pants

Samazinājumi finanšu disciplīnas piemērošanas rezultātā

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 8. pantā paredzētos samazinājumus finanšu disciplīnas piemērošanas rezultātā piemēro summai, ko veido maksājumi no dažādām Regulas (ES) Nr. 1307/2013 I pielikumā norādītajām tiešā atbalsta shēmām, ko katrs lauksaimnieks ir tiesīgs saņemt pēc tam, kad tiek piemērotas atsauktās summas un administratīvie sodi, kas saistīti ar tiešajiem maksājumiem atbilstīgi Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 II sadaļas IV nodaļai, un pirms tiek piemēroti administratīvie sodi saistībā ar savstarpējo atbilstību saskaņā ar minētās deleģētās regulas IV sadaļas II nodaļu.

2. IEDAĻA

Ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 definīcijām saistītie noteikumi

4. pants

Pamatsistēma kritērijiem par lauksaimniecības platības uzturēšanu noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis nosaka kritērijus, kas lauksaimniekiem jāievēro, lai izpildītu pienākumu uzturēt lauksaimniecības platību noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, neveicot īpašus sagatavošanas darbus papildus tradicionālo lauksaimniecības metožu un tehnikas izmantošanai, vienā vai abos turpmāk norādītajos veidos:

▼B

a) dalībvalstis pieprasa, lai lauksaimnieks veic vismaz vienu darbību gadā. Ar vidi saistītu iemeslu dēļ dalībvalstis var nolemt atzīt arī darbības, kas tiek veiktas katru otro gadu;

b) dalībvalstis nosaka iezīmes, kurām lauksaimniecības platībai jāatbilst, lai to varētu uzskatīt par uzturētu noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī.

2. Nosakot 1. punktā minētos kritērijus, dalībvalstis var nošķirt dažādus lauksaimniecības platību veidus.

5. pants

Pamatsistēma veicamo darbību minimumam lauksaimniecības platībās, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta iii) punkta piemērošanas vajadzībām darbību minimums, kas jānosaka dalībvalstīm un kas jāveic lauksaimniecības platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī, ir vismaz viena lauksaimnieka veikta darbība gadā. Ar vidi saistītu iemeslu dēļ dalībvalstis var nolemt atzīt arī darbības, kas tiek veiktas katru otro gadu.

6. pants

Stiebrzāļu un citu lopbarības zālaugu pārsvars ilggadīgajos zālājos

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām uzskata, ka stiebrzāļu un citu lopbarības zālaugu pārsvars ir tad, ja tie sedz vairāk nekā 50 % no atbalsttiesīgās platības lauksaimniecības zemes gabalā Regulas (ES) Nr. 1306/2013 67. panta 4. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

7. pants

Izveidotās vietējās prakses ilggadīgo zālāju gadījumā

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām izveidotās vietējās prakses ir viens vai vairāki no šādiem pasākumiem:

a) prakse ganību platībās, kas ir tradicionāla un parasti tiek pielietota attiecīgajās platībās;

b) prakse, kas ir svarīga Padomes Direktīvas 92/43/EEK ([1]) I pielikumā uzskaitīto dabisko dzīvotņu un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/147/EK ([2]) ietverto biotopu un dzīvotņu aizsardzībai.

([1]) Padomes 1992. gada 21. maija Direktīva 92/43/EEK par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību (OV L 206, 22.7.1992., 7. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 30. novembra Direktīva 2009/147/EK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 20, 26.1.2010., 7. lpp.).

▼B

8. pants

Samazināšanas koeficients saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 5. punktu

Piemērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 5. punktu ilggadīgiem zālājiem, ko var izmantot noganīšanai un kas veido daļu no izveidotās vietējās prakses, kur stiebrzāles un citi lopbarības zālaugi tradicionāli nav dominējoši ganību teritorijās, dalībvalstis var izšķirt dažādas platību kategorijas, lai tām piemērotu dažādus samazināšanas koeficientus.

9. pants

Kaņepju audzēšana

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām platības, kuras izmanto kaņepju audzēšanai, ir atbalsttiesīgas tikai tad, ja izmanto tādu šķirņu sēklas, kas uzskaitītas "Lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējā katalogā" tā gada 15. martā, par kuru piešķirts maksājums, un publicētas saskaņā ar Padomes Direktīvas 2002/53/EK ([1]) 17. pantu. Sēklas ir sertificētas saskaņā ar Padomes Direktīvu 2002/57/EK ([2]).

3. IEDAĻA

Aktīvs lauksaimnieks

10. pants

Gadījumi, kad lauksaimniecības platības ir galvenokārt platības, kas tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām uzskata, ka lauksaimniecības platības, kas galvenokārt tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī fiziskai vai juridiskai personai vai fizisku vai juridisku personu grupai ir tad, ja šādas platības aizņem vairāk nekā 50 % no lauksaimniecības platības, kas deklarēta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 1. punkts neattiecas uz fiziskām vai juridiskām personām vai fizisku vai juridisku personu grupām, kas veic lauksaimniecisku darbību platībās, kuras tiek dabiski uzturētas noganīšanai vai kultūru audzēšanai piemērotā stāvoklī Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta i) punkta nozīmē.

11. pants

Ieņēmumi, kas gūti no nelauksaimnieciskām darbībām

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešās daļas a) apakšpunkta un attiecīgā gadījumā šīs regulas 13. panta 2. punkta piemērošanas vajadzībām ieņēmumi, kuri gūti no lauksaimnieciskām

([1]) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/53/EK par lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējo katalogu (OV L 193, 20.7.2002., 1. lpp.).

([2]) Padomes 2002. gada 13. jūnija Direktīva 2002/57/EK par eļļas augu un šķiedraugu sēklu tirdzniecību (OV L 193, 20.7.2002., 74. lpp.).

▼B

darbībām, ir ieņēmumi, ko lauksaimnieks saņēmis no lauksaimnieciskās darbības savā saimniecībā minētās regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta nozīmē, tostarp no Savienības atbalsta saskaņā ar Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), kā arī no jebkura valsts atbalsta, kas piešķirts par lauksaimnieciskām darbībām, izņemot papildinošos valsts tiešos maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 18. un 19. pantu.

Ieņēmumus no saimniecības lauksaimniecības produktu pārstrādes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē uzskata par ieņēmumiem no lauksaimnieciskām darbībām, ja pārstrādātie produkti paliek lauksaimnieka īpašumā un ja šādas pārstrādes rezultātā tiek iegūts cits lauksaimniecības produkts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta d) apakšpunkta nozīmē.

Visus pārējos ieņēmumus uzskata par ieņēmumiem no nelauksaimnieciskām darbībām.

2. Šā panta 1. punktā "ieņēmumi" ir bruto ieņēmumi pirms saistīto izmaksu un nodokļu atrēķināšanas.

3. Savienības atbalstu, kas minēts 1. punktā, aprēķina:

a) Bulgārijā un Rumānijā par 2015. gadu, pamatojoties uz attiecīgo summu, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V pielikuma A punktā;

b) Horvātijā par katru gadu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 17. pantā, pamatojoties uz summu, kas noteikta minētās regulas VI pielikuma A punktā.

12. pants

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. un 4. punktā un šīs regulas 13. panta 2. punktā minēto tiešo maksājumu summa

1. Lauksaimnieka gada tiešo maksājumu summa, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešās daļas a) apakšpunktā un attiecīgā gadījumā šīs regulas 13. panta 2. punktā, ir to tiešo maksājumu kopsumma, ko lauksaimnieks bija tiesīgs saņemt saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 pēdējā fiskālajā gadā attiecībā uz ieņēmumiem no nelauksaimnieciskām darbībām, par kuriem ir pieejami pierādījumi. Šo summu aprēķina, neņemot vērā Regulas (ES) Nr. 1306/2013 63. panta un 91. panta 1. punkta piemērošanu.

Ja šā panta pirmajā daļā minētais pēdējais fiskālais gads ir 2014. gads vai agrākie gadi, gada tiešo maksājumu summa ir to tiešo maksājumu kopsumma, ko lauksaimnieks saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 bija tiesīgs saņemt, pirms veikta minētās regulas 21. un 23. pantā paredzētā maksājuma samazināšana un izslēgšana.

▼B

2. Ja pēdējā fiskālajā gadā, kas minēts 1. punkta pirmajā daļā, lauksaimnieks nav iesniedzis pieteikumu tiešā maksājuma saņemšanai saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, tiešo maksājumu kopsummu, kas minēta 1. punkta pirmajā daļā, dalībvalstis nosaka, atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko atbalsta pieteikuma iesniegšanas gadā minētais lauksaimnieks deklarējis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktu, reizinot ar valsts vidējiem tiešajiem maksājumiem par hektāru 1. punkta pirmajā daļā minētajā gadā.

Valsts vidējos tiešos maksājumus par hektāru, kas minēti šā panta pirmajā daļā, nosaka, minētā gada valsts maksimālo apjomu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 II pielikumā, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru kopējo skaitu, kas atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktam deklarēti attiecīgajā dalībvalstī.

Ja 1. punkta pirmajā daļā minētais gads ir 2014. gads vai agrākie gadi, valsts vidējos tiešos maksājumus par hektāru, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, nosaka, minētā gada valsts maksimālo apjomu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 VIII pielikumā, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru kopējo skaitu, kas minētajā gadā atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. panta 1. punkta a) apakšpunktam deklarēti attiecīgajā dalībvalstī.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 4. punktā minēto lauksaimnieka tiešo maksājumu summa ir to tiešo maksājumu summa, ko lauksaimnieks bija tiesīgs saņemt par iepriekšējo gadu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 pirms Regulas (ES) Nr. 1306/2013 63. panta un 91. panta 1. punkta piemērošanas.

Ja šā punkta pirmajā daļā minētais pēdējais gads ir 2014. gads, tiešo maksājumu summa ir to tiešo maksājumu kopsumma par 2014. gadu, ko lauksaimnieks saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 73/2009 bija tiesīgs saņemt, pirms veikta minētās regulas 21. un 23. pantā paredzētā maksājuma samazināšana un izslēgšana.

4. Ja lauksaimnieks nav iesniedzis pieteikumu tiešā maksājuma saņemšanai par iepriekšējo gadu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013, kā minēts 3. punkta pirmajā daļā, tiešo maksājumu kopsummu, kas minēta 3. punkta pirmajā daļā, dalībvalstis nosaka, atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko atbalsta pieteikuma iesniegšanas gadā minētais lauksaimnieks deklarējis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktu, reizinot ar valsts vidējiem tiešajiem maksājumiem par hektāru iepriekšējam gadam.

Valsts vidējos tiešos maksājumus par hektāru, kas minēti šā punkta pirmajā daļā, nosaka, minētā gada valsts maksimālo apjomu, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 II pielikumā, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru kopējo skaitu, kas par šo gadu atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktam deklarēti attiecīgajā dalībvalstī.

Ja 3. punkta pirmajā daļā minētais iepriekšējais gads ir 2014. gads, šā lauksaimnieka gada tiešo maksājumu summu dalībvalstis nosaka, atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kurus lauksaimnieks 2015. gadam deklarējis atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktam, reizinot ar valsts vidējiem tiešajiem maksājumiem par hektāru 2014. gadam.

▼B

Valsts vidējos tiešos maksājumus par hektāru 2014. gadam nosaka, valsts maksimālo apjomu 2014. gadam, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 73/2009 VIII pielikumā, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru kopējo skaitu, kas deklarēti attiecīgajā dalībvalstī 2014. gadam atbilstīgi minētās regulas 19. panta 1. punkta a) apakšpunktam.

5. Šā panta 1. un 2. punktā minēto tiešo maksājumu kopsummu aprēķina šādi:

a) Bulgārijā un Rumānijā 2015. gadam, pamatojoties uz attiecīgo summu, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V pielikuma A punktā;

b) Horvātijā par katru gadu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 17. pantā, pamatojoties uz summu, kas noteikta minētās regulas VI pielikuma A punktā.

13. pants

Kritēriji, kas pierāda, ka lauksaimnieciskās darbības nav nenozīmīgas un ka darījumdarbības vai uzņēmuma galvenie mērķi ir lauksaimnieciskās darbības veikšana

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešās daļas b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām lauksaimnieciskās darbības nav nenozīmīgas, ja kopējie ieņēmumi, kas iegūti no lauksaimnieciskām darbībām šīs regulas 11. panta nozīmē pēdējā fiskālajā gadā, par kuru šādi pierādījumi ir pieejami, ir vismaz viena trešā daļa no kopējiem ieņēmumiem, kas iegūti pēdējā fiskālajā gadā, par kuru šādi pierādījumi ir pieejami.

Dalībvalstis var nolemt noteikt robežvērtību kopējiem ieņēmumiem, kas iegūti no lauksaimnieciskās darbības, līmenī, kas ir mazāks par vienu trešo daļu, ar nosacījumu, ka šāda zemāka robežvērtība nedod iespēju par aktīviem lauksaimniekiem uzskatīt fiziskas vai juridiskas personas, kas veic maznozīmīgas lauksaimnieciskās darbības.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās un otrās daļas, dalībvalstis var izstrādāt alternatīvus kritērijus, kas ļauj struktūrai pierādīt, ka tās lauksaimnieciskās darbības nav maznozīmīgas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešās daļas b) apakšpunktu.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 3. punkta a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var nolemt, ka lauksaimnieciskās darbības veido tikai nenozīmīgu daļu no fiziskas vai juridiskas personas vai fizisku vai juridisku personu grupas kopējās saimnieciskās darbības, izmantojot šādas metodes:

a) gada tiešo maksājumu summa ir mazāka nekā 5 % no kopējiem ieņēmumiem, kuri gūti no nelauksaimnieciskām darbībām šīs regulas 11. panta nozīmē pēdējā fiskālajā gadā, par kuru šādi pierādījumi ir pieejami;

b) to ieņēmumu kopsumma, kas iegūti no lauksaimnieciskās darbības šīs regulas 11. panta nozīmē pēdējā fiskālajā gadā, par kuru šādi pierādījumi ir pieejami, ir mazāka par robežvērtību, kas jānosaka dalībvalstīm, un nepārsniedz vienu trešo daļu no to ieņēmumu kopsummas, kas iegūti pēdējā fiskālajā gadā, par kuru šādi pierādījumi ir pieejami.

▼B

Atkāpjoties no šā punkta pirmās daļas, dalībvalstis var izstrādāt alternatīvus kritērijus, saskaņā ar kuriem lauksaimnieciskās darbības uzskata par maznozīmīgām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. panta 2. punkta trešās daļas c) apakšpunkta un attiecīgā gadījumā minētās regulas 9. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām lauksaimniecisku darbību uzskata par juridiskas personas darījumdarbības vai uzņēmuma galveno mērķi, ja tā reģistrēta kā darījumdarbības vai uzņēmuma galvenais mērķis oficiālā uzņēmējdarbības reģistrā vai jebkurā līdzvērtīgā dalībvalsts oficiālā struktūrā. Fiziskas personas gadījumā tiek prasīti līdzīgi pierādījumi.

Ja šādi reģistri nepastāv, dalībvalstis izmanto līdzvērtīgus pierādījumus.

Atkāpjoties no šā punkta pirmās un otrās daļas, dalībvalstis var izstrādāt alternatīvus kritērijus, saskaņā ar kuriem lauksaimniecisku darbību uzskata par fiziskas vai juridiskas personas darījumdarbības vai uzņēmuma galveno mērķi saskaņā ar minētās regulas 9. panta 2. punkta trešās daļas c) apakšpunktu un attiecīgā gadījumā 9. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

2. NODAĻA

PAMATA MAKSĀJUMA SHĒMA UN VIENOTĀ PLATĪBMAKSĀJUMA SHĒMA

1. IEDAĻA

Pamata maksājuma shēmas īstenošanas noteikumi, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļas 1., 2., 3. un 5. iedaļā

1. apakšiedaļa

Maksājumtiesību pirmā piešķiršana

14. pants

Mantošanas, juridiskā statusa vai nosaukuma maiņas un apvienošanas un sadalīšanas gadījumi

1. Ja lauksaimnieks visu saimniecību vai tās daļu ir saņēmis faktiskas vai paredzamas mantošanas ceļā, viņš ir tiesīgs savā vārdā pieprasīt tādu maksājumtiesību skaitu un vērtību, kas piešķiramas par saņemto saimniecību vai minētās saimniecības daļu, ar tādiem pašiem nosacījumiem kā lauksaimnieks, kurš sākotnēji pārvaldīja saimniecību.

Atsaucamas paredzamas mantošanas gadījumā maksājumtiesības piešķir tikai mantiniekam, kas norādīts par mantinieku dienā, kura minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 1. punktā vai 39. panta 1. punktā.

▼B

2. Nosaukuma maiņa neietekmē piešķiramo maksājumtiesību skaitu un vērtību.

Juridiskā statusa maiņa neietekmē piešķiramo maksājumtiesību skaitu un vērtību, ja lauksaimnieks, kurš kontrolēja sākotnējās saimniecības pārvaldīšanu, ieguvumus un finansiālo risku, pārvalda arī jauno saimniecību.

3. Apvienošana vai sadalīšana neietekmē saimniecībai vai saimniecībām piešķiramo maksājumtiesību kopējo skaitu un vērtību.

Sadalīšanas gadījumā, ja dalībvalsts piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 4. vai 5. punktu, maksājumtiesību skaitu, kas piešķiramas katrai sadalīšanas rezultātā izveidotai saimniecībai, nosaka, reizinot attiecīgajai jaunizveidotajai saimniecībai pieejamo atbalsttiesīgo hektāru skaitu ar maksājumtiesību skaita vidējo samazinājumu, kas būtu bijis attiecināms uz sākotnējo saimniecību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 4. vai 5. punktu.

Šajā punktā spēkā ir šādas definīcijas:

a) "apvienošana" nozīmē, ka divu vai vairāku atsevišķu lauksaimnieku statusu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē apvieno, izveidojot vienu jaunu lauksaimnieku minētā panta nozīmē, kuru pārvaldīšanas, ieguvumu un finansiālo risku ziņā kontrolē lauksaimnieki, kas sākotnēji pārvaldījusi saimniecības vai vienu no tām;

b) "sadalīšana" nozīmē, ka viena lauksaimnieka statusu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē sadala, izveidojot:

i) vismaz divus jaunus atsevišķus lauksaimniekus minētā panta nozīmē un vismaz vienu no tiem pārvaldīšanas, ieguvumu un finansiālo risku ziņā turpina kontrolēt vismaz viena fiziskā vai juridiskā persona, kas sākotnēji pārvaldīja saimniecību; vai

ii) sākotnējo lauksaimnieku un vismaz vienu jaunu atsevišķu lauksaimnieku minētā panta nozīmē.

15. pants

Atbalsttiesīgo hektāru noteikšana Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 2. punkta un 39. panta 2. punkta piemērošanas vajadzībām

1. Lai noteiktu to maksājumtiesību skaitu, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 2. punktu un 39. panta 2. punktu piešķiramas gadījumos, kad nepārvaramas varas un ārkārtas apstākļi nav atzīti,

▼B

ņem vērā tikai tos atbalsttiesīgos hektārus, kuri noteikti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. punkta a) apakšpunktu.

2. Ja pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai par atbalsttiesīgu hektāru, kas minēts šā panta 1. punktā, ir iesnieguši divi vai vairāki pieteikuma iesniedzēji, lēmumu par to, kuram piešķirt maksājumtiesības, pieņem atkarībā no tā, kuram pieteikuma iesniedzējam ir tiesības pieņemt lēmumus par lauksaimnieciskajām darbībām, ko veic minētajā hektārā, un kurš saņem ieguvumus un sedz finansiālos riskus saistībā ar minētajām darbībām.

16. pants

Ierobežojums, kas paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā

1. Neviena samazināšana, ko veic saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktu, nepārsniedz 85 % no maksājumtiesību skaita, kurš atbilst atbalsttiesīgajiem hektāriem, ko aizņem ilggadīgie zālāji un kas atrodas apvidos ar skarbiem klimatiskajiem apstākļiem.

2. Lai piemērotu samazināšanas koeficientu, kā paredzēts šā panta 1. punktā, dalībvalstis var, pamatojoties uz dabiskajiem ierobežojumiem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā, nošķirt dažādas kategorijas attiecībā uz apvidiem ar skarbiem klimatiskajiem apstākļiem, lai šādām kategorijām piemērotu dažādus samazināšanas koeficientus.

17. pants

Maksājumtiesību vērtības noteikšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. un 40. pantu

1. Lai noteiktu attiecīgos tiešos maksājumus vai tiesību vērtību, kas attiecas uz 2014. gadu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantā, ņem vērā maksājumus tikai tiem lauksaimniekiem vai tikai to lauksaimnieku tiesību vērtību, kuriem 2015. gadā ir tiesības pretendēt uz tiešajiem maksājumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. pantu un 24. panta 9. punktu.

Lai noteiktu attiecīgos tiešos maksājumus, kas attiecas uz iepriekšējo gadu pirms pamata maksājuma shēmas ieviešanas gada, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 40. panta 3. punktā, ņem vērā maksājumus tikai tiem lauksaimniekiem, kuriem pamata maksājuma shēmas īstenošanas pirmajā gadā ir tiesības pretendēt uz tiešajiem maksājumiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 9. pantu.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 6. punkta īstenošanas vajadzībām piemēro šādus noteikumus:

a) atsauce uz īpašā atbalsta pasākumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, neskar dalībvalstu iespēju ņemt vērā vai nu tikai vienu, vai arī vairākus pasākumus, ko īsteno saskaņā ar minētajiem īpašā atbalsta pasākumiem;

▼B

b) atbalstu, kas lauksaimniekam piešķirts par 2014. kalendāro gadu saskaņā ar vienu vai vairākām atbalsta shēmām, kuras minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 6. punktā, aprēķina, neņemot vērā samazināšanu vai nepiešķiršanu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 II sadaļas 4. nodaļā;

c) saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem dalībvalstis var pieņemt lēmumu par atbalsta apjomu, kurš jāņem vērā vienā vai vairākās shēmās, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 6. punktā un ko piemēro attiecīgā dalībvalsts.

Piemērojot šo punktu, dalībvalstis neapdraud saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 126., 127. un 129. pantu piešķirtā atbalsta atsaistīto raksturu.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 6. punkta trešās daļas piemērošanas vajadzībām saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 72.a un 125.a pantu 2014. kalendārajam gadam piešķirto atbalstu aprēķina, neņemot vērā samazināšanu vai nepiešķiršanu, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 II sadaļas 4. nodaļā.

4. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. panta 3. punktā iekļautā atsauce uz lauksaimnieka maksājumtiesībām ietver arī maksājumtiesības, kuras dienā, kad lauksaimnieks iesniedz pieteikumu par 2014. gadu, ir iznomātas citam lauksaimniekam.

18. pants

Maksājumtiesību vērtības un skaita galīgā noteikšana

Ja Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. panta 10. punktā vai 40. panta 4. punkta otrajā daļā minētā informācija lauksaimniekiem balstās uz provizoriskiem datiem, maksājumtiesību galīgo vērtību un skaitu nosaka un paziņo lauksaimniekiem pēc tam, kad ir veiktas visas vajadzīgās pārbaudes atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 74. pantam, un jebkurā gadījumā līdz tā gada 1. aprīlim, kas ir pēc pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmā gada attiecīgajā dalībvalstī.

19. pants

Maksājumtiesību vērtības noteikšana smagu apstākļu gadījumā

1. Ja viens vai vairāki tiešie maksājumi, kas minēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantā vai 40. panta 3. punktā un ir saistīti attiecīgi ar 2014. gadu vai ar iepriekšējo gadu pirms pamata maksājuma shēmas ieviešanas, ir mazāki nekā atbilstošās summas iepriekšējā gadā pirms tiem gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi, vienības sākotnējo vērtību nosaka, pamatojoties uz summām, kuras

▼B

lauksaimnieks saņēmis iepriekšējā gadā pirms gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi.

2. Dalībvalstis var nolemt piemērot 1. punktu tikai tādos gadījumos, kad tiešie maksājumi par attiecīgi 2014. gadu vai iepriekšējo gadu pirms pamata maksājuma shēmas ieviešanas ir mazāki nekā konkrēta procentuālā daļa no atbilstošām summām iepriekšējā gadā pirms tiem gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi. Šī procentuālā daļa nav mazāka par 85 %.

20. pants

Privāttiesiska līguma klauzula pārdošanas gadījumā

1. Dalībvalstis var nolemt ka, pārdodot saimniecību vai tās daļu, lauksaimnieki ar līgumu, kas parakstīts pirms termiņa, kurā jāiesniedz pieteikums maksājumtiesību saņemšanai un ko noteikusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta b) punktu, kopā ar saimniecību vai tās daļu var nodot atbilstošās piešķiramās maksājumtiesības. Šādā gadījumā maksājumtiesības ir jāpiešķir pārdevējam un tieši jānodod pircējam, kas gūs labumu attiecīgā gadījumā, vai nu par atsauces vērtību maksājumtiesību vienības sākotnējās vērtības aprēķināšanai izmantojot maksājumus, kurus pārdevējs saņēmis par 2014. gadu, vai izmantojot to tiesību vērtību, kas pārdevēja īpašumā bija 2014. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantā.

Šāda nodošana ir saistīta ar prasību, ka pārdevējs ievēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 1. punktu un ka pircējs ievēro minētās regulas 9. pantu.

Šādu pārdošanu neuzskata par nodošanu bez zemes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 4. punkta nozīmē.

2. Šā panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro dalībvalstīm, kuras piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļu.

21. pants

Privāttiesiska līguma klauzula iznomāšanas gadījumā

1. Dalībvalstis var nolemt ka, iznomājot saimniecību vai tās daļu, lauksaimnieki ar līgumu, kas parakstīts pirms dienas, kas minēta 20. panta 1. punkta pirmajā daļā, kopā ar saimniecību vai tās daļu var iznomāt atbilstošās piešķiramās maksājumtiesības. Šādā gadījumā maksājumtiesības ir jāpiešķir iznomātājam un tieši jāiznomā nomniekam, kas gūs labumu attiecīgā gadījumā, vai nu par atsauces vērtību maksājumtiesību vienības sākotnējās vērtības aprēķināšanai izmantojot maksājumus, kurus iznomātājs saņēmis par 2014. gadu, vai izmantojot to tiesību vērtību, kas iznomātāja īpašumā bija 2014. gadā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantā.

Šāda nodošana ir saistīta ar prasību, ka iznomātājs ievēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 1. punktu, ka nomnieks ievēro minētās regulas 9. pantu un ka nomas līgums beidzas pēc pēdējās dienas, kurā jāiesniedz pieteikums saskaņā ar pamata maksājuma shēmu.

▼B

Šādu iznomāšanu neuzskata par nodošanu bez zemes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 4. punkta nozīmē.

2. Šā panta 1. punktu *mutatis mutandis* piemēro dalībvalstīm, kuras piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļas 5. iedaļu.

22. pants

Saņēmēji Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 1. punkta nozīmē

Regulas (ES) Nr. 1307/201324. panta 1. punkta trešās daļas a) apakšpunkta i) punkta pirmā ievilkuma piemērošanas vajadzībām "galda kartupeļi" un "sēklas kartupeļi" ir kartupeļi ar KN kodu 0701, izņemot cietes ražošanai paredzētus kartupeļus.

2. apakšiedaļa

Maksājumtiesību aktivizēšana un nodošana

23. pants

Maksājumtiesību vērtības aprēķināšana

1. Maksājumtiesības vispirms aprēķina ar precizitāti līdz trim zīmēm aiz komata un pēc tam noapaļo uz augšu vai uz leju līdz tuvākajai otrajai zīmei aiz komata. Ja aprēķinos iegūst rezultātu, kura trešā zīme aiz komata ir 5, summu noapaļo uz augšu līdz otrajai zīmei aiz komata.

2. Ja lauksaimnieks nodod tiesību daļu, minētās daļas vērtību katram atlikušajam attiecīgajam gadam, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. vai 40. pantā, aprēķina proporcionāli.

3. Dalībvalstis var izdarīt grozījumus maksājumtiesībās, apvienojot lauksaimnieka īpašumā esošās tiesību daļas. Apvienoto tiesību vērtību katram atlikušajam attiecīgajam gadam, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. vai 40. pantā, nosaka, summējot daļu vērtību.

24. pants

Prasības attiecībā uz maksājumtiesību aktivizēšanu

1. Lauksaimnieks, kuram ir (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, tās var deklarēt maksājuma saņemšanai tikai vienu reizi gadā ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz vienotais pieteikums.

▼B

Tomēr gadījumā, kad lauksaimnieks izmanto iespēju grozīt vienoto pieteikumu saskaņā ar noteikumiem, ko paredzējusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta b) punktu, viņš drīkst deklarēt maksājuma saņemšanai arī (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, kuras tam ir dienā, kad tas paziņo grozījumus kompetentajai iestādei, ar nosacījumu, ka attiecīgās maksājumtiesības attiecībā uz to pašu gadu maksājuma saņemšanai nav deklarējis cits lauksaimnieks.

Ja lauksaimnieks iegūst maksājumtiesības, jo tās viņam nodod cits lauksaimnieks, un ja minētais cits lauksaimnieks maksājuma saņemšanas nolūkā jau ir deklarējis attiecīgās maksājumtiesības, minēto maksājumtiesību papildu deklarēšana ir pieļaujama tikai tad, ja tiesību nodevējs par šo nodošanu jau ir informējis kompetento iestādi saskaņā ar noteikumiem, ko paredzējusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 5. punktu, un līdz termiņiem vienotā pieteikuma grozīšanai, ko noteikusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta b) punktu, atsauc minētās maksājumtiesības no sava vienotā pieteikuma.

2. Ja pēc tam, kad lauksaimnieks saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 33. panta 1. punktu ir deklarējis zemes gabalus, kas atbilst visām viņa rīcībā esošajām maksājumtiesībām, kuras izteiktas veselos skaitļos, lauksaimnieka rīcībā vēl ir zemes gabals, kura platība ir daļa no hektāra, viņš var deklarēt vēl vienas veselos skaitļos izteiktas maksājumtiesības, kas dod tiesības saņemt maksājumu, kurš aprēķināts proporcionāli zemes gabala lielumam. Minētās regulas 31. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām šīs maksājumtiesības uzskata par pilnībā aktivizētām.

25. pants

Tiesību nodošana

1. Tiesības uz maksājumu var nodot jebkurā gada brīdī.

2. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tā minētajā noteikumā paredzētos reģionus nosaka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 3. punkta piemērošanas pirmajā gadā vēlākais vienu mēnesi pirms dienas, kuru dalībvalsts noteikusi saskaņā ar minētās regulas 33. panta 1. punktu.

3. apakšiedaļa

Valsts vai reģionālās rezerves

26. pants

Ieskaitīšana atpakaļ valsts vai reģionālajā rezervē, maksājumtiesību nodošanai piemērojot ieturējumu

Ja dalībvalsts izmanto Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 4. punktā paredzēto iespēju, tā var nolemt saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļošanu, ieskaitīt atpakaļ valsts

▼B

vai reģionālajā rezervē līdz 30 % no katras tādas maksājumtiesību gada vienības vērtības, kas ir nodota bez atbilstošajiem atbalsttiesīgajiem hektāriem Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 2. punkta nozīmē, vai līdzvērtīgu apjomu, kas izteikts ar maksājumtiesību skaitu.

Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var noteikt, ka pamata maksājuma shēmas piemērošanas pirmajos trīs gados atpakaļ jāieskaita līdz 50 % no katras maksājumtiesību gada vienības vērtības, kas izteikta ar maksājumtiesību skaitu, kā minēts pirmajā daļā.

27. pants

Negaidītas papildu peļņas klauzulas piemērošana

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 28. panta un 40. panta 5. punkta piemērošanas vajadzībām maksājumtiesību vērtības palielinājumu, kas minēts attiecīgajos noteikumos, nosaka, lauksaimnieka maksājumtiesību vērtību, kas rodas attiecīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 25. panta 4. punkta un 26. panta vai 40. panta 3. punkta piemērošanas rezultātā pēc pārdošanas vai iznomāšanas, kura minēta tās pašas regulas attiecīgi 28. pantā vai 40. panta 5. punktā, salīdzinot ar lauksaimnieka maksājumtiesību vērtību, kas rastos, ja pārdošana vai iznomāšana nebūtu notikusi.

28. pants

No valsts vai reģionālās rezerves piešķiramo maksājumtiesību noteikšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punkta piemērošanas vajadzībām, ja gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieks, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, kamēr viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz pieteikums maksājumtiesību piešķiršanai vai maksājumtiesību vērtības palielināšanai un kuru noteikusi Komisija, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1306/2013 78. panta b) punktu.

2. Ja gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieks, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, kad viņam jau ir (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas ir vienāds ar to viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz pieteikums, kā minēts 1. punktā, un par ko viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību.

Ja to tiesību vērtība, kas lauksaimniekam jau ir (īpašumā vai nomā), ir mazāka par vidējo vērtību valstī vai reģionā, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 8. punkta otrajā daļā, minēto tiesību gada vienības vērtības var palielināt līdz vidējai vērtībai valstī vai reģionā, kā paredzēts minētās regulas 30. panta 10. punktā.

▼B

Tomēr dalībvalstīs, kas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta vajadzībām piemēro minētās regulas 30. panta 10. punktā minēto palielinājumu, šā punkta otrajā daļā minētais palielinājums ir obligāts. Šādam palielinājumam jābūt apmērā, kas atbilst lielākajam palielinājumam, kāds piemērots Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta vajadzībām.

3. Dalībvalstīs, kas piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. vai 7. punktu, maksājumtiesību piešķiršanas ierobežojumus, kas paredzēti minētajos noteikumos, *mutatis mutandis* var piemērot maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 6. punktu.

Tomēr dalībvalstis var nolemt, ka tad, ja maksājumtiesību piešķiršanai no valsts rezerves tiek piemērots viens vai vairāki ierobežojumi, kuri paredzēti pirmajā daļā, un šīs piemērošanas rezultātā lauksaimnieka jau esošo un no valsts rezerves no jauna piešķirto maksājumtiesību kopskaits tiek ierobežots tiktāl, ka tas kļūst mazāks par noteiktu procentuālo daļu no viņa atbalsttiesīgo hektāru skaita gadā, kurā viņš iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no rezerves, minētajam lauksaimniekam piešķir papildu maksājumtiesības, kuru skaits atbilst daļai no viņa atbalsttiesīgo hektāru kopskaita, kuri deklarēti pieteikumā par attiecīgo gadu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punktu.

Noteikto procentuālo daļu, kas minēta šā panta otrajā daļā, aprēķina saskaņā ar metodi, kas minēta šīs regulas 31. panta 2. punkta otrajā daļā.

Šā punkta otrajā daļā minētā daļa no lauksaimnieka atbalsttiesīgo hektāru kopskaita ir vienāda ar pusi no procentpunktos izteiktas starpības starp noteikto procentuālo daļu, kas minēta šā punkta trešajā daļā, un lauksaimnieka maksājumtiesību daļu salīdzinājumā ar atbalsttiesīgajiem hektāriem, kuri saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punktu deklarēti viņa pieteikumā par gadu, kas minēts šā punkta otrajā daļā. Šajā daļā "lauksaimnieka rīcībā esošās maksājumtiesības" ir lauksaimnieka jau īpašumā esošās maksājumtiesības un maksājumtiesības, kas no jauna ir jāpiešķir no rezerves.

Aprēķinot šā punkta otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minēto atbalsttiesīgo hektāru skaitu, dalībvalstis var nolemt neiekļaut tajos platības, kuras aizņem ilggadīgie stādījumi, ilggadīgie zālāji, kas atrodas skarbu klimatisko apvidu apstākļos, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā, vai platības, kas ir atzītas par ilggadīgajiem zālājiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punktu.

Dalībvalstis, kas izmanto Regulas (ES) Nr. 1307/2013 23. pantā paredzēto iespēju piemērot pamata maksājuma shēmu reģionālā līmenī, šā punkta otrajā daļā minētās aprēķina metodes pamatā var ņemt 2015. gadā attiecīgajā reģionā piešķirto/deklarēto hektāru kopskaitu.

▼B

Nosakot otrajā daļā minēto robežvērtību, neņem vērā zemi, ko lauksaimnieks iegādājies vai paņēmis nomā pēc 2011. gada 19. oktobra.

4. Šā panta piemērošanas vajadzībām par lauksaimniekiem, kas uzsāk lauksaimniecisku darbību, uzskata tikai tos lauksaimniekus, kuri lauksaimniecisko darbību uzsākuši 2013. kalendārajā gadā vai jebkurā vēlākā gadā un kuri iesniedz pieteikumu par pamata maksājumu ne vēlāk kā divus gadus pēc kalendārā gada, kurā tie sākuši lauksaimniecisko darbību.

29. pants

No valsts vai reģionālās rezerves piešķiramo maksājumtiesību noteikšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punktu

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta piemērošanas vajadzībām, ja tiek piešķirtas jaunas maksājumtiesības, kā paredzēts minētās regulas 30. panta 10. punktā, tās piešķir saskaņā ar nosacījumiem, kuri izklāstīti šajā pantā, un saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kurus noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

2. Ja lauksaimnieks, kuram nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punktu ir tiesīgs saņemt maksājumtiesības no valsts vai reģionālās rezerves un iesniedz attiecīgu pieteikumu, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas nepārsniedz viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kā minēts 28. panta 1. punktā.

3. Ja lauksaimnieks, kuram ir (īpašumā esošas vai nomātas) maksājumtiesības, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punktu ir tiesīgs saņemt maksājumtiesības no valsts vai reģionālās rezerves un iesniedz attiecīgu pieteikumu, viņš saņem tādu maksājumtiesību skaitu, kas nepārsniedz to viņa (īpašumā esošo vai nomāto) atbalsttiesīgo hektāru skaitu ne vēlāk kā pēdējā dienā, kurā jāiesniedz pieteikums, kā minēts 28. panta 1. punktā, par kuriem viņam nav (īpašumā esošu vai nomātu) maksājumtiesību.

Ja to tiesību vērtība, kas lauksaimniekam jau ir (īpašumā vai nomā), ir mazāka par vidējo vērtību valstī vai reģionā, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 8. punkta otrajā daļā, minēto tiesību gada vienības vērtības var palielināt līdz vidējai vērtībai valstī vai reģionā, kā paredzēts minētās regulas 30. panta 10. punktā.

4. Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis laikposmam pēc dienas, kuru dalībvalsts 2013. pieprasījumu gadam noteikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktu, nenosaka kritērijus, kas ir saistīti ar produkciju vai citiem specifiskiem nozaru datiem.

▼B

30. pants

Citi noteikumi no valsts vai reģionālās rezerves piešķiramo maksājumtiesību noteikšanai

1. Kad tiek palielinātas maksājumtiesību gada vienības vērtības, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 10. punktā, dalībvalstis saskaņā ar objektīviem kritērijiem un tādā veidā, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem un nepieļautu tirgus un konkurences kropļošanu, palielina tiesību vienības vērtību, kas lauksaimniekam jau ir (īpašumā vai nomā) dienā, kad iesniegts pieteikums tiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves.

2. Šā panta 1. punkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis laikposmam pēc dienas, kuru dalībvalsts 2013. pieprasījumu gadam noteikusi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktu, nenosaka kritērijus, kas ir saistīti ar produkciju vai citiem specifiskiem nozaru datiem.

31. pants

Smagu apstākļu gadījumi

1. Ja lauksaimnieks nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļu dēļ nav varējis iesniegt pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 1. punktu vai 39. panta 1. punktu un iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, viņam piešķir maksājumtiesības saskaņā ar minētās regulas 30. panta 7. punkta c) apakšpunktu. Dalībvalstis nosaka gada vienības vērtības maksājumtiesībām, kas piešķiramas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 attiecīgi 25. vai 40. pantu un lēmumiem, kurus dalībvalsts pieņēmusi attiecībā uz minētajos pantos paredzētajām iespējām.

2. Dalībvalstis var nolemt, ka tad, ja maksājumtiesību piešķiršanai piemēro vienu vai vairākus ierobežojumus, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 3.–7. punktā, un šīs piemērošanas rezultātā lauksaimniekam piešķirto maksājumtiesību skaits tiek ierobežots tiktāl, ka tas kļūst mazāks par noteiktu procentuālo daļu no viņa atbalsttiesīgajiem hektāriem, un ja lauksaimnieks iesniedz pieteikumu maksājumtiesību piešķiršanai no valsts vai reģionālās rezerves, minēto lauksaimnieku uzskata par tādu, kam ir "īpašas grūtības" minētās regulas 30. panta 7. punkta b) apakšpunkta nozīmē. Tādā gadījumā minētajam lauksaimniekam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punkta b) apakšpunktu piešķir tādu maksājumtiesību skaitu, kas atbilst daļai no viņa atbalsttiesīgo hektāru kopskaita, kuri deklarēti pieteikumā par 2015. gadu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punktu.

Noteikto procentuālo daļu, kas minēta šā punkta pirmajā daļā, aprēķina, maksājumtiesību kopskaitu, kas dalībvalstī piešķirts 2015. gadā pēc Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 3.–7. punktā paredzēto ierobežojumu piemērošanas, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru kopskaitu, kas attiecīgajā dalībvalstī deklarēti 2015. gadā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punktu.

▼B

Šā punkta pirmajā daļā minētā daļa no lauksaimnieka atbalsttiesīgo hektāru kopskaita ir vienāda ar pusi no procentpunktos izteiktas starpības starp noteikto procentuālo daļu, kas minēta šā punkta pirmajā un otrajā daļā, un lauksaimnieka maksājumtiesību daļu salīdzinājumā ar atbalsttiesīgajiem hektāriem, kuri deklarēti 2015. gadā saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta a) apakšpunktu.

Aprēķinot šā punkta pirmajā, otrajā un trešajā daļā minēto atbalsttiesīgo hektāru skaitu, dalībvalstis var nolemt neiekļaut tajos platības, kuras aizņem ilggadīgie stādījumi, ilggadīgie zālāji, kas atrodas skarbu klimatisko apstākļu apvidos, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 24. panta 6. punktā, vai platības, kas ir atzītas par ilggadīgajiem zālājiem saskaņā ar minētās regulas 4. panta 2. punkta otro daļu.

Dalībvalstis, kas izmanto Regulas (ES) Nr. 1307/2013 23. pantā paredzēto iespēju piemērot pamata maksājuma shēmu reģionālā līmenī, šā punkta otrajā daļā minētās aprēķina metodes pamatā var ņemt 2015. gadā attiecīgajā reģionā piešķirto/deklarēto hektāru kopskaitu.

Nosakot pirmajā daļā minēto robežvērtību, neņem vērā zemi, ko lauksaimnieks iegādājies vai paņēmis nomā pēc 2011. gada 19. oktobra.

4. apakšiedaļa

Dalībvalstis, kas piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 3. punktu

32. pants

Īstenošana dalībvalstīs, kas piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 3. punktu

Ja šajā apakšiedaļā nav paredzēts citādi, šīs iedaļas noteikumus piemēro dalībvalstīm, kuras piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 3. punktu.

33. pants

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 4. punkta piemērošana

Nosakot, kuras maksājumtiesības zaudē spēku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 4. punktu, priekšroka dodama maksājumtiesībām ar mazāko vērtību.

Ja maksājumtiesībām ir vienāda vērtība, īpašumā esošo maksājumtiesību skaitu un nomāto maksājumtiesību skaitu samazina vienādā proporcijā.

Dalībvalstis var nolemt piemērot pirmo un otro daļu reģiona līmenī.

▼B

34. pants

Maksājumtiesību vērtības noteikšana saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 26. pantu dalībvalstīm, kuras piemēro minētās regulas 21. panta 3. punktu

Lai noteiktu maksājumtiesību vienības sākotnējo vērtību, dalībvalstis, kuras piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 3. punktu, var koriģēt maksājumu summu 2014. gadam, kā norādīts minētās regulas 26. panta 5. punktā, pirms samazināšanas un nepiešķiršanas atņemot no tās summu, kas izriet no maksājumtiesībām, kuras zaudējušas spēku saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 21. panta 4. punktu.

2. IEDAĻA

Vienotā platībmaksājuma shēma

35. pants

Atbalsttiesīgie hektāri dalībvalstīs, kuras piemēro vienotā platībmaksājuma shēmu

Attiecībā uz vienotā platībmaksājuma shēmu, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļas 4. iedaļā, tostarp attiecībā uz visām Regulā (ES) Nr. 1307/2013 iekļautajām atsaucēm uz atbalsttiesīgiem hektāriem, kuri deklarēti minētās shēmas piemērošanas vajadzībām, ņem vērā tikai tos atbalsttiesīgos hektārus, kas noteikti saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 2. panta 1. punkta otrās daļas 23. punkta a) apakšpunktu.

36. pants

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. panta 3. punkta piemērošana

1. Lai diferencētu vienotos platībmaksājumus, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. panta 3. punktā, piemēro šādus noteikumus:

a) atsauce uz īpašā atbalsta pasākumiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, neskar dalībvalstu iespēju ņemt vērā vai nu tikai vienu, vai arī vairākus pasākumus, ko īsteno saskaņā ar minētajiem īpašā atbalsta pasākumiem;

b) saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem dalībvalstis var pieņemt lēmumu par atbalsta apjomu, kas jāņem vērā attiecībā uz vienu vai vairākām shēmām, kuras attiecīgā dalībvalsts piemēro saskaņā ar minētās regulas 36. panta 3. punkta otro daļu un vajadzības gadījumā minētā noteikuma trešo daļu. Tomēr, ja ņem vērā atbalstu, kas 2014. gadā piešķirts saskaņā ar attiecīgo shēmu, vienotā platībmaksājuma diferencēšanai izmantotā summa nedrīkst būt lielāka par attiecīgo summu, kas saskaņā ar šo shēmu 2014. gadā ir piešķirta atsevišķam lauksaimniekam;

c) ņemot vērā atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 126., 127. un 129. pantu, šāda diferencēšana nedrīkst apdraudēt minēto shēmu atsaistīto raksturu.

▼B

Šāda diferencēšana ir pieejama lauksaimniekiem, kuri 2014. gadā saņēma atbalstu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. panta 3. punkta otrajā, trešajā vai ceturtajā daļā. Summu par hektāru nosaka katru gadu, summu, kas izmantota, lai diferencētu atsevišķam lauksaimniekam pieejamo vienoto platībmaksājumu, dalot ar atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko lauksaimnieks deklarējis saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunktu.

2. Ja atbalsta summa vienā vai vairākās atbalsta shēmās, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. panta 3. punkta otrajā daļā un attiecas uz 2014. gadu, ir mazāka nekā atbilstošā summa vai summas iepriekšējā gadā pirms gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi, dalībvalsts ņem vērā atbalstu, kas saskaņā ar attiecīgajām atbalsta shēmām piešķirts iepriekšējā gadā pirms gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi.

Dalībvalstis var nolemt piemērot šā punkta pirmo daļu tikai tiem gadījumiem, kuros tiešie maksājumi par 2014. gadu ir mazāki nekā konkrēta procentuālā daļa no atbilstošām summām iepriekšējā gadā pirms tiem gadiem, kurus ietekmējuši nepārvaramas varas vai ārkārtas apstākļi. Šī procentuālā daļa nav mazāka par 85 %.

3. Dalībvalstis var nolemt, ka faktiskas vai paredzamas mantošanas gadījumā vienotā platībmaksājuma diferencēšana ir pieejama lauksaimniekam, kas ir mantojis saimniecību, ja šis lauksaimnieks ir tiesīgs uz atbalstu saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu.

37. pants

Kaņepju audzēšana saskaņā ar vienotā platībmaksājuma shēmu

Vienotajai platībmaksājuma shēmai *mutatis mutandis* piemēro 9. pantu.

3. NODAĻA

ZAĻĀ SAIMNIEKOŠANA

1. IEDAĻA

Līdzvērtība

38. pants

Prasības, kas jāpiemēro valsts un reģionālajām sertifikācijas shēmām

1. Dalībvalstis, kuras nolemj īstenot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta b) apakšpunktā minēto līdzvērtīgo praksi, norīko vienu

▼B

vai vairākas valsts vai privātas sertificēšanas iestādes, kas apliecina, ka lauksaimnieks savā saimniecībā ievēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punktam atbilstošu praksi.

2. Valsts vai privātās sertifikācijas iestādes atbilst šādiem nosacījumiem:

a) tām ir sertifikācijas uzdevumu izpildei nepieciešamās speciālās zināšanas, aprīkojums un infrastruktūra;

b) tām ir pietiekams skaits kvalificēta un pieredzējuša personāla;

c) tās ir objektīvas un nav iesaistītas interešu konfliktā attiecībā uz sertifikācijas uzdevumu veikšanu.

Privātās sertifikācijas iestādes tiek akreditētas saskaņā ar EN ISO/IEC 17021 (Prasības institūcijām, kas nodrošina pārvaldības sistēmu auditu un sertifikāciju) vai ar EN ISO/IEC 17065 (Atbilstības novērtēšana – Prasības struktūrām, kas veic produktu, procesu un pakalpojumu sertifikāciju) lauksaimniecības produktu ražošanas sektorā. Akreditāciju veic tikai dalībvalsts valsts akreditācijas struktūra saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 765/2008 ([1]).

3. Ja valsts vai privātā sertifikācijas iestāde neatbilst 2. punktā izklāstītajiem tās norīkošanas nosacījumiem, tās pilnvaras tiek atceltas.

39. pants

Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 6. punktā minētās summas aprēķināšana

1. Lauksaimniekiem, kas nolēmuši ievērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I sadaļas 3. un 4. punktā un III sadaļas 7. punktā minēto praksi un jebkuru citu līdzvērtīgu praksi, kas pievienota minētajam pielikumam un kurai vajadzīgas īpašas aprēķina metodes, lai izvairītos no dubultā finansējuma, kā, piemēram, līdzvērtīga prakse saskaņā ar minētās regulas 43. panta 3. punkta a) apakšpunktu, dalībvalstis no atbalsta summas par hektāru, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1305/2013 28. panta 6. punktu, atvelk summu, kas atbilst vienai trešdaļai no vidējā zaļā maksājuma par hektāru attiecīgajā dalībvalstī vai reģionā, par katru zaļās saimniekošanas praksi, kurai minētā prakse ir līdzvērtīga.

Vidējo zaļo maksājumu par hektāru attiecīgajā dalībvalstī vai reģionā aprēķina, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 47. panta 1. punktā minēto 2015. līdz 2019. gadam noteikto valsts maksimālā apjoma procentuālo attiecību, kas noteikta minētās regulas II pielikumā,

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regula (EK) Nr. 765/2008, ar ko nosaka akreditācijas un tirgus uzraudzības prasības attiecībā uz produktu tirdzniecību un atceļ Regulu (EEK) Nr. 339/93 (OV L 218, 13.8.2008., 30. lpp.).

▼B

un atbalsttiesīgo hektāru skaitu, kas 2015. gadā deklarēti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 33. vai 36. pantu. Dalībvalstis, kas nolemj jau 2015. gadā īstenot šā punkta pirmajā daļā minēto praksi, 2015. gadā deklarēto atbalsttiesīgo hektāru skaitu drīkst aplēst, pamatojoties uz deklarācijām par 2014. gadu, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009. 34. panta 2. punktu.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis, kas nolemj piemērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 9. punkta trešo daļu, drīkst individuāli piemērot šā panta 1. punktā minēto atskaitīšanu, kas atbilst vienai trešdaļai no attiecīgā lauksaimnieka vidējā zaļā maksājuma par hektāru.

Lauksaimnieka vidējo zaļo maksājumu aprēķina, pamatojoties uz vidējo individuālo maksājumu, kas 2015. līdz 2019. gadam aprēķināts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 9. punkta trešo un ceturto daļu, un uz atbalsttiesīgo hektāru skaitu, ko lauksaimnieks 2015. gadā deklarējis saskaņā ar minētās regulas 33. pantu.

2. IEDAĻA

Kultūru dažādošana

40. pants

Dažādu kultūru īpatsvara aprēķināšana kultūru dažādošanas vajadzībām

1. Lai aprēķinātu dažādu kultūru īpatsvaru, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta 1. punktā, laikposms, kas jāņem vērā aprēķinos, ir audzēšanas perioda būtiskākā daļa, ņemot vērā tradicionālo audzēšanas praksi valstī.

Dalībvalstis laikus informē lauksaimniekus par minēto laikposmu. Lai aprēķinātu dažādu kultūru īpatsvaru saimniecības kopējā aramzemes platībā, katru hektāru vienā pieprasījumu gadā ņem vērā tikai vienu reizi.

2. Dažādu kultūru īpatsvara aprēķināšanai kultūras aizņemtā platība var ietvert ainavas elementus, kas ir daļa no atbalsttiesīgās platības saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) Nr. 640/2014 9. pantu.

3. Jauktu kultūru audzēšanas platībā, kurā vienlaikus tiek audzētas divas vai vairākas kultūras atsevišķās rindās, katru kultūru uzskaita par atsevišķu kultūru, ja tā aizņem vismaz 25 % no šīs platības. Platību, kurā audzē atsevišķas kultūras, aprēķina, jaukto kultūru aizņemto platību dalot ar to kultūru skaitu, kas aizņem vismaz 25 % no šīs platības, neatkarīgi no kultūras faktiskā īpatsvara šajā platībā.

Attiecībā uz jauktu kultūru audzēšanas platībām, kurās tiek audzēta galvenā kultūra ar otras kultūras pasēju, uzskata, ka platību aizņem tikai galvenā kultūra.

▼B

Platības, kurās ir iesēts sēklu maisījums, neatkarīgi no maisījumā iekļautajām kultūrām uzskata par platībām, kas aizņemtas ar vienu kultūru. Neskarot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta 4. punkta d) apakšpunktu, šādu vienu kultūru sauc par "jauktu kultūru". Ja var konstatēt, ka dažādos sēklu maisījumos ietilpstošās sugas atšķiras viena no otras, dalībvalstis var atzīt šos dažādos sēklu maisījumus par skaidri noteiktām atsevišķām kultūrām ar nosacījumu, ka šie dažādie sēklu maisījumi netiek lietoti kultūrai, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 44. panta 4. punkta d) apakšpunktā.

3. IEDAĻA

Ilggadīgie zālāji

41. pants

Pamatprincipi, kā nosakāmas citas vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platības, kas atrodas ārpus Natura 2000 tīkla teritorijas

Vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platības ārpus teritorijām, uz kurām attiecas Direktīva 92/43/EEK vai Direktīva 2009/147/EK, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punkta otrajā daļā, tiek noteiktas, pamatojoties uz vienu vai vairākiem šādiem kritērijiem:

a) tās klāj organiskas augsnes ar augstu organiskā oglekļa saturu (piemēram, kūdrāji vai mitrāji);

b) tajās atrodas biotopi, kas iekļauti Direktīvas 92/43/EEK I pielikumā vai kas ir aizsargāti saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

c) tajās atrodamas augu sugas, kas iekļautas Direktīvas 92/43/EEK II pielikumā vai ir aizsargātas saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

d) tās ir ļoti nozīmīgas savvaļas putnu sugām, kas iekļautas Direktīvas 2009/147/EK I pielikumā;

e) tās ir ļoti nozīmīgas savvaļas dzīvnieku sugām, kas ir aizsargātas saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK vai saskaņā ar valsts tiesību aktiem;

f) tās ir ilggadīgo zālāju platības ar augstu dabas vērtību, kas noteikta saskaņā ar objektīviem kritērijiem, kuri jānosaka attiecīgajai dalībvalstij;

g) tās klāj augsnes ar lielu erozijas risku;

h) tās atrodas jutīgā teritorijā, kas noteikta upju baseinu apsaimniekošanas plānos atbilstīgi Direktīvai 2000/60/EK.

▼B

Dalībvalstis katru gadu var nolemt pievienot no jauna noteiktas platības, un laikus informē attiecīgos lauksaimniekus par minēto lēmumu.

42. pants

Platību atkārtota pārveidošana gadījumā, kad netiek ievērots pienākums par vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platībām

Neskarot Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/35/EK ([1]), ja lauksaimnieks ir pārveidojis vai aparis ilggadīgo zālāju, uz kuru attiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punkta trešajā daļā minētais pienākums, attiecīgā dalībvalsts uzliek pienākumu platību atkal pārveidot par ilggadīgo zālāju, un tā var katrā gadījumā atsevišķi dot precīzus norādījumus, kas jāievēro attiecīgajam lauksaimniekam, par to, kā labot videi nodarīto kaitējumu, lai atjaunotu vides aspektā jutīgas platības stāvokli.

Tiklīdz ir konstatēta neatbilstība, lauksaimnieku informē par atkārtotas pārveidošanas pienākumu un par datumu, līdz kuram minētais pienākums ir jāizpilda. Minētais datums nedrīkst būt vēlāk par dienu, kurā jāiesniedz vienotais pieteikums attiecībā uz nākamo gadu, vai – Zviedrijas un Somijas gadījumā – nākamā gada 30. jūniju.

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta, atkārtoti pārveidotu zemi uzskata par ilggadīgo zālāju no šādas pārveidošanas pirmās dienas, un uz to attiecas pienākums, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punkta trešajā daļā.

43. pants

Ilggadīgo zālāju īpatsvara aprēķināšana

1. Platības, ko deklarējuši lauksaimnieki, kuri piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā, kas minēta Padomes Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļā, kā arī saimniecības vienības, kuras izmanto bioloģiskai ražošanai saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 834/2007 ([2]) 11. pantu, neņem vērā, aprēķinot ilggadīgo zālāju īpatsvaru kopējā lauksaimniecības zemes platībā un atsauces īpatsvaru, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punktā.

2. Platības, kuras lauksaimnieki 2012. gadā ir deklarējuši kā pastāvīgo ganību zemi un kuras ir pārveidotas par citām vajadzībām izmantojamu zemi, var izslēgt no ilggadīgo zālāju platību aprēķiniem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punkta otrās daļas a) apakšpunktu līdz tam pastāvīgo ganību vai ilggadīgo zālāju hektāru skaitam, ko lauksaimnieki noteikuši pēc 2012. gada un deklarējuši 2015. gadā valsts, reģionālā, apakšreģionālā vai saimniecības līmenī, ja ir izpildīti spēkā esošie noteikumi par pastāvīgo ganību uzturēšanu, kas noteikti Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punktā un Regulas (ES) Nr. 1306/2013 93. panta 3. punktā.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīva 2004/35/EK par atbildību vides jomā attiecībā uz videi nodarītā kaitējuma novēršanu un atlīdzināšanu (OV L 143, 30.4.2004., 56. lpp.).

([2]) Padomes 2007. gada 28. jūnija Regula (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko ražošanu un bioloģisko produktu marķēšanu un par Regulas (EEK) Nr. 2092/91 atcelšanu (OV L 189, 20.7.2007., 1. lpp.).

▼B

Aprēķinot to ilggadīgo ganību vai ilggadīgo zālāju hektāru skaitu, kas noteikti pēc 2012. gada, kā minēts pirmajā daļā, ņem vērā tikai tos ilggadīgo ganību vai ilggadīgo zālāju hektārus, kas atrodas lauksaimniecības platībā, kura 2012., 2013. vai 2014. gadā deklarēta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 34. panta 2. punktu.

3. Dalībvalstis pielāgo savu atsauces proporciju, ja tās novērtē, ka proporcijas izmaiņas būtiski ietekmē jo īpaši izmaiņas bioloģiskās audzēšanas platībā vai izmaiņas mazo lauksaimnieku atbalsta shēmas dalībnieku skaitā. Šādās situācijās dalībvalstis nekavējoties informē Komisiju par veiktajiem pielāgojumiem un šīs pielāgošanas pamatojumu.

44. pants

Ilggadīgo zālāju īpatsvara saglabāšana

1. Dalībvalstis var uzlikt individuālu pienākumu lauksaimniekiem nepārveidot ilggadīgo zālāju platības bez iepriekšējas individuālas atļaujas saņemšanas. Lauksaimniekus par šo pienākumu informē nekavējoties un katrā ziņā līdz tā gada 15. novembrim, kurā attiecīgā dalībvalsts uzliek šo pienākumu. Minēto pienākumu piemēro lauksaimniekiem, uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā paredzētie pienākumi attiecībā uz ilggadīgo zālāju platībām, uz kurām neattiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punkts.

Atļaujas izdošana var būt atkarīga no objektīvu un nediskriminējošu kritēriju, tostarp vides kritēriju piemērošanas. Ja uz pirmajā daļā minēto atļauju attiecas nosacījums, ka citā platībā, kas aizņem atbilstošu skaitu hektāru, ir jāierīko ilggadīgie zālāji, minēto platību no pirmās pārveidošanas dienas uzskata par ilggadīgo zālāju, atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta. Šādas platības izmanto stiebrzāļu vai citu lopbarības zālaugu audzēšanai vismaz piecus gadus pēc kārtas, sākot no pārveidošanas dienas, vai – gadījumos, kad lauksaimnieki par ilggadīgo zālāju platībām pārveido platības, kas jau tika izmantotas stiebrzāļu vai citu lopbarības zālaugu audzēšanai, – atlikušo gadu skaitu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu piecus secīgus gadus, ja tā nolemj dalībvalsts.

2. Ja tiek konstatēts, ka Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punkta pirmajā daļā minētais īpatsvars ir samazinājies vairāk nekā par 5 % salīdzinājumā ar minētajā pantā norādīto atsauces īpatsvaru, attiecīgā dalībvalsts uzliek pienākumu platības atkal pārveidot par ilggadīgajiem zālājiem un izstrādā noteikumus, lai nepieļautu ilggadīgo zālāju platību atkārtotu pārveidošanu.

Dalībvalstis nosaka lauksaimnieku kategorijas, uz kurām attiecas atkārtotas pārveidošanas pienākums, izraugoties no lauksaimniekiem:

a) uz kuriem attiecas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 3. nodaļā paredzētie pienākumi saistībā ar ilggadīgo zālāju platībām, uz kurām neattiecas minētās regulas 45. panta 1. punkts; un

▼B

b) kuru rīcībā saskaņā ar pieteikumiem, kas iesniegti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1306/2013 72. pantam vai Regulas (EK) Nr. 73/2009 19. pantam iepriekšējo divu kalendāra gadu laikā vai – attiecībā uz 2015. gadu – iepriekšējo trīs kalendāra gadu laikā, ir lauksaimniecības platības, kas no ilggadīgo zālāju platībām vai pastāvīgo ganību zemes ir pārveidotas par citām vajadzībām izmantojamu zemi.

Ja laikposmi, kas minēti otrās daļas b) apakšpunktā, ietver kalendāros gadus pirms 2015. gada, atkārtotas pārveidošanas pienākums attiecas arī uz platībām, kuras par citām vajadzībām izmantojamu zemi bija pārveidotas no pastāvīgo ganību zemes, uz kuru attiecās Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punktā vai Regulas (ES) Nr. 1306/2013 93. panta 3. punktā minētais pienākums.

Nosakot, kuriem lauksaimniekiem platības atkal jāpārveido par ilggadīgajiem zālājiem, dalībvalstis šo pienākumu vispirms uzliek lauksaimniekiem, kuru rīcībā ir platība, kas no ilggadīgo zālāju platības vai pastāvīgo ganību zemes ir pārveidota par citām vajadzībām izmantojamu zemi, attiecīgā gadījumā pārkāpjot prasību par atļaujas saņemšanu, kas minēta šā panta 1. punktā vai Regulas (EK) Nr. 1122/2009 4. panta 1. punktā. Šādi lauksaimnieki visu pārveidoto platību atkal pārveido par ilggadīgo zālāju.

3. Ja 2. punkta ceturtās daļas piemērošanas rezultātā Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punkta pirmajā daļā minētais īpatsvars nepalielinās virs 5 % robežvērtības, dalībvalstis nosaka, ka arī tiem lauksaimniekiem, kuru rīcībā ir platība, kas šā panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajos laikposmos no ilggadīgo zālāju platības vai pastāvīgo ganību zemes ir pārveidota par citām vajadzībām izmantojamu zemi, noteikta procentuālā daļa no minētās platības ir atkal jāpārveido par ilggadīgajiem zālājiem vai citā, minētajai procentuālajai daļai atbilstošā platībā ir jāizveido ilggadīgo zālāju platība. Minēto procentuālo daļu aprēķina, pamatojoties uz platību, ko lauksaimnieks pārveidojis šā panta 2. punkta otrās daļas b) apakšpunktā minētajos laikposmos, un platību, kas vajadzīga, lai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punktā minēto īpatsvaru palielinātu virs 5 % robežvērtības.

Lai aprēķinātu pirmajā daļā minēto procentuālo attiecību, no lauksaimnieka pārveidotās platības dalībvalstis var izslēgt tās platības, kas par ilggadīgajiem zālājiem kļuvušas pēc 2015. gada 31. decembra, ar nosacījumu, ka tās katru gadu veic ģeotelpiskā atbalsta pieteikumā deklarēto ilggadīgo zālāju administratīvas kontrolpārbaudes, izmantojot telpisko pārklāšanos ar platību, kas deklarēta kā ilggadīgie zālāji un 2015. gadā reģistrēta lauksaimniecībā izmantojamo zemes gabalu identifikācijas sistēmā, un ka šīs ilggadīgo zālāju platības nav izveidotas ilggadīgo zālāju atkārtotas pārveidošanas vai ilggadīgo zālāju platības izveidošanas pienākuma rezultātā saskaņā ar 2. punktu vai šo punktu. Tomēr, ja šādas izslēgšanas rezultātā īpatsvars, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punkta pirmajā daļā, nepalielinās virs 5 % robežvērtības, dalībvalstis minētās platības neizslēdz.

▼B

Aprēķinot pirmajā daļā minēto procentuālo daļu, lauksaimnieka pārveidotajā platībā neietver ilggadīgos zālājus vai pastāvīgo ganību platību, ko lauksaimnieki izveidojuši, pildot Padomes Regulā (EK) Nr. 1698/2005 ([1]) un Regulā (ES) Nr. 1305/2013 paredzētās saistības.

Lauksaimniekus nekavējoties un katrā ziņā līdz tā gada 31. decembrim, kurā konstatēts samazinājums, kas pārsniedz 5 % robežvērtību, informē par individuālo atkārtotas pārveidošanas pienākumu un par noteikumiem, lai nepieļautu ilggadīgo zālāju platību atkārtotu pārveidošanu. Atkārtotas pārveidošanas pienākums tiek izpildīts līdz dienai, kurā jāiesniedz vienotais pieteikums attiecībā uz nākamo gadu, vai – Zviedrijas un Somijas gadījumā – līdz nākamā gada 30. jūnijam.

Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta, šādas platības, kas atkal pārveidotas par ilggadīgajiem zālājiem vai izveidotas no jauna, uzskata par ilggadīgajiem zālājiem no pirmās dienas pēc to atkārtotas pārveidošanas vai izveidošanas. Minētās platības izmanto stiebrzāļu vai citu lopbarības zālaugu audzēšanai vismaz piecus gadus pēc kārtas, sākot no pārveidošanas dienas, vai – gadījumos, kad lauksaimnieki par ilggadīgo zālāju platībām pārveido platības, kas jau tika izmantotas stiebrzāļu vai citu lopbarības zālaugu audzēšanai, – atlikušo gadu skaitu, kas vajadzīgs, lai sasniegtu piecus secīgus gadus, ja tā nolemj dalībvalsts.

4. IEDAĻA

Ekoloģiski nozīmīga platība

45. pants

Papildu kritēriji ekoloģiski nozīmīgas platības veidiem

1. Lai Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta pirmajā daļā minētajiem platību veidiem piešķirtu ekoloģiski nozīmīgas platības statusu, piemēro šā panta 2. līdz 11. punktu.

2. Uz papuvē esošas zemes lauksaimnieciskā ražošana nenotiek. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta, ekoloģiski nozīmīgas platības mērķim vairāk nekā piecus gadus papuvē esoša zeme saglabā aramzemes statusu.

3. Terases ir terases, kas aizsargātas saskaņā ar LLVS 7, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, kā arī citas terases. Dalībvalstis var nolemt, ka par ekoloģiski nozīmīgu platību uzskatāmas tikai terases, kas aizsargātas saskaņā ar LLVS 7. Dalībvalstis, kas nolēmušas par ekoloģiski nozīmīgu platību uzskatīt arī citas terases, nosaka kritērijus šīm pārējām terasēm, tostarp minimālo augstumu, balstoties uz valsts vai reģionālajām īpatnībām.

4. Ainavas elementi ir lauksaimnieka rīcībā, un tie ir elementi, kas aizsargāti saskaņā ar LLVS 7, *SMR* 2 vai *SMR* 3, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, kā arī šādi elementi:

a) dzīvžogi vai ar kokiem apaugušas joslas, kas nav platākas par 10 metriem;

([1]) Padomes 2005. gada 20. septembra Regula (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 277, 21.10.2005., 1. lpp.).

▼B

b) atsevišķi augoši koki ar lapotnes diametru vismaz četri metri;

c) rindā augoši koki, kuru lapotnes diametrs ir vismaz četri metri; attālums starp lapotnēm nav lielāks par pieciem metriem;

d) grupā augoši koki, kuru lapotnes pārsedzas, un koku puduri – abos gadījumos vismaz 0,3 ha platībā;

e) no 1 līdz 20 metru platas laukmales, uz kurām netiek veikta lauksaimnieciska darbība;

f) dīķi, ne lielāki par 0,1 ha. Tilpnes no betona vai plastmasas neuzskata par ekoloģiski nozīmīgām platībām;

g) grāvji, ne platāki par sešiem metriem, kopā ar atklātām ūdenstecēm apūdeņošanas vai drenēšanas vajadzībām. Kanālus, ko ierobežo betona sienas, neuzskata par ekoloģiski nozīmīgām platībām;

h) tradicionālie akmeņu iežogojumi.

Pienācīgi pamatotos gadījumos dalībvalstis var nolemt ainavas elementu sarakstā iekļaut tikai tos ainavas elementus, uz kuriem attiecas LLVS 7, *SMR* 2 vai *SMR* 3, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, un/vai tikai vienu vai vairākas no pirmās daļas a) līdz h) apakšpunktā nosauktajiem elementiem.

Pirmās daļas b) un c) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var iekļaut kokus, kurus tās uzskata par vērtīgiem ainavas elementiem un kuru lapotnes diametrs ir mazāks par 4 metriem.

Pirmās daļas e) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var noteikt mazāko maksimālo platumu.

Pirmās daļas f) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis var noteikt dīķu minimālo lielumu un nolemt, ka krasta veģetācijas josla, kas nav platāka par 10 metriem, ir ietverta dīķa izmēros. Tās var izstrādāt kritērijus, lai nodrošinātu, ka dīķiem ir dabiska vērtība, ņemot vērā to lomu dzīvotņu un sugu saglabāšanā.

Pirmās daļas h) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām, pamatojoties uz valsts vai reģionālajām īpatnībām, dalībvalstis nosaka obligātos kritērijus, tostarp augstuma un platuma limitus.

5. Buferjoslās ietver LLVS 1 + *SMR* 1 vai *SMR* 10 prasītās buferjoslas gar ūdensteču malām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1306/2013 II pielikumā, kā arī cita veida buferjoslas. Šo cita veida buferjoslu minimālo platumu nosaka dalībvalstis, bet tas nedrīkst būt mazāks par 1

▼B

metru. Tām jāatrodas uz aramzemes lauka vai blakus tam tādā veidā, ka to garās malas ir paralēlas ūdensteces vai ūdens objekta malai. Buferjoslās gar ūdenstecēm var ietvert krasta veģetācijas joslas, kas nav platākas par 10 metriem. Buferjoslas neizmanto lauksaimnieciskajā ražošanā. Atkāpjoties no lauksaimnieciskās ražošanas prasības, dalībvalstis var atļaut noganīšanu un pļaušanu ar nosacījumu, ka buferjosla ir atšķirama no blakus esošās lauksaimniecības zemes.

6. Agromežsaimniecības hektāri ir aramzeme, kas ir atbalsttiesīga saskaņā ar pamata maksājuma shēmu vai vienotā platībmaksājuma shēmu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļā, un kas atbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem tai var piešķirt atbalstu vai atbalsts ir piešķirts atbilstīgi Regulas (EK) Nr. 1698/2005 44. pantam vai Regulas (ES) Nr. 1305/2013 23. pantam.

7. Attiecībā uz atbalsttiesīgo hektāru joslām gar mežmalām dalībvalstis var nolemt, vai nu atļaut tajās lauksaimniecisko ražošanu vai noteikt prasību, ka lauksaimnieciskā ražošana netiek veikta, vai sniegt lauksaimniekiem abas iespējas. Ja dalībvalstis nolemj noteikt prasību par to, ka lauksaimnieciskā ražošana netiek veikta, atkāpjoties no lauksaimnieciskās ražošanas prasības, tās var atļaut noganīšanu un pļaušanu ar nosacījumu, ka buferjosla ir atšķirama no blakus esošās lauksaimniecības zemes. Šo joslu minimālo platumu nosaka dalībvalstis, bet tas nedrīkst būt mazāks par 1 metru. Maksimālais platums ir 10 metri.

8. Attiecībā uz platībām ar īscirtmeta atvasājiem, uz kurām neizmanto minerālmēslus un/vai augu aizsardzības līdzekļus, dalībvalstis izstrādā sarakstus ar tām sugām, kuras var izmantot šim mērķim, izvēloties no saraksta, kas izveidots saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punkta c) apakšpunktu, sugas, kas ir vispiemērotākās no ekoloģiskā viedokļa, neiekļaujot nepārprotami alohtonas sugas. Dalībvalstis arī izstrādā prasības attiecībā uz to minerālmēslu un augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu, kuri ir atļauti, ņemot vērā ekoloģiski nozīmīgo platību mērķi aizsargāt un uzlabot bioloģisko daudzveidību.

9. Platībās, ko veido starpkultūras vai zaļais segums, iekļauj platības, kas izveidotas saskaņā ar *SMR* 1, kā minēts Regulā (ES) Nr. 1306/2013, kā arī citas platības, ko veido starpkultūras vai zaļais segums, ar nosacījumu, ka tās tika izveidotas, galvenajā kultūrā izsējot kultūraugu sugu maisījumu vai pasējot zāli. Dalībvalstis izveido izmantojamo kultūraugu sugu maisījumu sarakstu un nosaka starpkultūru vai zaļā seguma sēšanas periodu, un var izstrādāt papildu nosacījumus, jo īpaši attiecībā uz audzēšanas metodēm. Dalībvalstu noteiktais periods nav vēlāks par 1. oktobri.

Platībās, ko veido starpkultūras vai zaļais segums, neiekļauj ziemas kultūru platības, kuras apsēj rudenī, parasti ražas novākšanai vai noganīšanai. Tajās neietver arī līdzvērtīgas prakses platības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I.3. un I.4. punktā un īstenotas, izmantojot saistības atbilstīgi minētās regulas 43. panta 3. punkta a) apakšpunktam.

10. Platībās, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, lauksaimnieki audzē slāpekli piesaistošās kultūras, kas ietvertas dalībvalsts izveidotā sarakstā. Šajā sarakstā ir ietvertas slāpekli piesaistošās kultūras, kuras dalībvalsts uzskata par tādām, kas uzlabo bioloģisko daudzveidību. Šie

▼B

kultūraugi atbilst audzēšanas sezonai. Dalībvalstis izstrādā noteikumus par to, kur drīkst audzēt slāpekli piesaistošas kultūras, kuras var kvalificēt par ekoloģiski nozīmīgām platībām. Slāpekli piesaistošas kultūras var radīt paaugstinātu slāpekļa izskalošanās risku rudenī, tāpēc šajos noteikumos ņem vērā vajadzību sasniegt Direktīvas 91/676/EEK un Direktīvas 2000/60/EK mērķus. Dalībvalstis var izstrādāt papildu nosacījumus, jo īpaši attiecībā uz audzēšanas metodēm.

Platībās, ko aizņem slāpekli piesaistošas kultūras, neietver līdzvērtīgas prakses platības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IX pielikuma I.3. un I.4. punktā un īstenotas, izmantojot saistības atbilstīgi minētās regulas 43. panta 3. punkta a) apakšpunktam.

11. Lai izpildītu ekoloģiski nozīmīgas platības prasību, vienu un to pašu platību vai ainavas elementu lauksaimnieks var deklarēt tikai vienu reizi vienā pieprasījuma gadā.

46. pants

Noteikumi ekoloģiski nozīmīgu platību reģionālai īstenošanai

1. Dalībvalstis, kas izvēlas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktā paredzēto reģionālo īstenošanu, definē reģionus minētā panta piemērošanai. Definējamos reģionus veido atsevišķi un viendabīgi ģeogrāfiskie apgabali ar līdzīgiem lauksaimniecības un vides apstākļiem. Šim nolūkam viendabīgums attiecas uz augsnes veidu, augstumu virs jūras līmeņa, kā arī uz dabas platībām un daļējām dabas platībām.

2. Definētajos reģionos dalībvalstis nosaka platības, kurās ekoloģiski nozīmīgas platības prasība jāīsteno tādā apmērā, kas ir līdz pusei no šai prasībai paredzētajiem procentpunktiem.

3. Šajās noteiktajās platībās dalībvalstis paredz īpašus pienākumus lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas piedalās. ►C1 Šie pienākumi nodrošina to, ka blakus esošajām ekoloģiski nozīmīgajām platībām ir vienlaidu struktūras. ◄ Pienākumos, kas noteikti lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas piedalās, ietverta prasība, ka saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta otro daļu katram no šiem lauksaimniekiem konkrētajā reģionā uz viņu saimniecības zemes ir jābūt vismaz 50 % no platības, uz kuru attiecas minētās regulas 46. panta 1. punktā paredzētais pienākums.

4. ►C1 Pienākumi, kas noteikti lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas piedalās, nodrošina, ka vienlaidu ekoloģiski nozīmīgās platības, kas minētas 3. punktā, sastāv no vienas vai vairākām platībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta pirmās daļas a), c), d) un h) apakšpunktā. ◄

5. Nosakot platības un pienākumus, kā minēts attiecīgi 2. un 3. punktā, dalībvalstis attiecīgā gadījumā ņem vērā valsts vai reģiona bioloģiskās daudzveidības un/vai klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās esošās stratēģijas, upju baseinu apsaimniekošanas plānus

▼B

vai vajadzības, kas noteiktas, lai nodrošinātu Direktīvas 92/43/EEK 10. pantā minētā *Natura 2000* tīkla ekoloģisko saskaņotību vai veicinātu zaļās infrastruktūras stratēģijas īstenošanu.

6. Pirms noteikt lauksaimnieku pienākumus, dalībvalstis konsultējas ar attiecīgajiem lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām un citām atbilstošām ieinteresētām personām. Pēc šādām konsultācijām dalībvalstis izstrādā galīgu detalizētu reģionālās īstenošanas plānu un informē ieinteresētās personas, kuras piedalījās konsultācijā, un attiecīgos lauksaimniekus vai lauksaimnieku grupas par šo plānu, tostarp par noteiktajām platībām un iesaistīto lauksaimnieku vai lauksaimnieku grupu pienākumiem, un jo īpaši norāda precīzu procentuālo daļu, kas katram atsevišķam lauksaimniekam jāīsteno savā saimniecībā. Lai lauksaimnieki varētu sagatavot pieteikumus, dalībvalstis savlaicīgi nosūta viņiem šo informāciju vismaz līdz tā gada 30. jūnijam, kas ir pirms gada, kurā tiks piemērota reģionālā īstenošana, vai šīs regulas piemērošanas pirmajā gadā.

▼C1

Neskarot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 9. punktā minētos lauksaimniekiem paredzētos maksājumus, dalībvalstis nodrošina, ka tiek noteikta kārtība attiecībā uz finansiālām kompensācijām starp lauksaimniekiem un administratīvo sodu piemērošanu gadījumos, kad nav ievēroti vienlaidu ekoloģiski nozīmīgu platību noteikumi.

▼B

47. pants

Noteikumi par kolektīvo apsaimniekošanu un kritēriji, kas jāievēro saimniecībām, kas uzskatāmas par tiešā tuvumā esošām

1. Dalībvalstis, kuras nolemj atļaut Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktā paredzēto kolektīvo apsaimniekošanu, nosaka kritērijus saimniecībām, kuras uzskatāmas par tiešā tuvumā esošām, pēc izvēles izmantojot vienu no šādām pieejām:

a) lauksaimnieki, kuriem 80 % no saimniecības platības atrodas vienas pašvaldības teritorijā;

b) lauksaimnieki, kuriem 80 % no saimniecības platības atrodas noteiktā rādiusā (ne vairāk kā 15 km), kas jānosaka dalībvalstīm.

2. Dalībvalstis, kas nolēmušas noteikt platības, kurās ir iespējama kolektīvā apsaimniekošana, un uzlikt pienākumus lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas piedalās, ņem vērā valsts vai reģiona bioloģiskās daudzveidības un/vai klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās esošās stratēģijas, upju baseinu apsaimniekošanas plānus vai vajadzības, kas noteiktas Direktīvas 92/43/EEK 10. pantā minētā *Natura 2000* tīkla ekoloģiskās saskaņotības nodrošināšanai un zaļās infrastruktūras uzlabošanai.

3. ►C1 Pienākumos, kas noteikti 2. punktā minētajiem lauksaimniekiem vai lauksaimnieku grupām, kas piedalās, ir iekļauts nosacījums, ka vienlaidu ekoloģiski nozīmīgās platības sastāv no vienas vai vairākām platībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta otrās daļas a), c), d) un h) apakšpunktā. ◄

▼B

4. Lauksaimnieki, kas piedalās kolektīvajā apsaimniekošanā, noslēdz rakstisku vienošanos, kurā ietvertas sīkākas ziņas par finanšu kompensācijas izmaksas iekšējo kārtību attiecībā uz administratīvo sodu piemērošanu gadījumā, ja nav ievēroti kopīgu ekoloģiski nozīmīgu platību noteikumi.

48. pants

Meža un lauksaimniecības zemes platību proporcijas noteikšana

1. Dalībvalstis, kuras nolemj īstenot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktu, pamatojoties uz *Eurostat* sniegtajiem datiem, nosaka mežu procentuālo daļu zemes kopējā platībā, kā noteikts minētā panta pirmajā daļā. Uz datiem par mežiem attiecina ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas piemēroto definīciju, un tajos neietilpst cita kokaugiem klāta platība. Zemes kopējā platībā nav ietverta platība, ko sedz iekšzemes ūdeņi, tostarp upes un ezeri.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktā minētais meža īpatsvars attiecībā pret lauksaimniecības zemi tiek aprēķināts, izmantojot *Eurostat* sniegtos datus. Citus datu avotus var izmantot tad, ja *Eurostat* dati par mežu platībām un lauksaimniecības zemes platībām nav pieejami vajadzīgajā mērogā, lai izvērtētu meža īpatsvaru apgabala līmenī, kas ir vienāds ar *LAU2* līmeni, vai tādas skaidri norobežotas vienības līmenī, kura aptver vienu nepārprotami vienlaidu ģeogrāfisku apgabalu ar līdzīgiem lauksaimniecības apstākļiem.

Dalībvalstis pierāda, ka ir izmantoti aktuāli atjaunināti un saskaņoti dati par mežu platībām un lauksaimniecības zemes platībām, kuri, ciktāl iespējams, atspoguļo faktisko situāciju.

3. Dati un aprēķini, kas minēti 1. un 2. punktā, ir spēkā trīs gadus. Pēc minētā laikposma beigām dalībvalstis, kas nolēmušas turpināt piemērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktā paredzēto izņēmumu un pagarināt šo periodu vēl uz trim gadiem, pārrēķina platību proporcijas saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu, izmantojot jaunākos pieejamos datus.

Ja ir notikušas administratīvo robežu izmaiņas, kas ietekmē 2. punktā minētās platību proporcijas, dati un aprēķini tiek atkārtoti izvērtēti un Komisijai tiek ziņots par jebkādām izmaiņām šā izņēmuma piemērošanā.

4. NODAĻA

MAKSĀJUMS GADOS JAUNAJIEM LAUKSAIMNIEKIEM

49. pants

Juridisku personu piekļuve maksājumam gados jaunajiem lauksaimniekiem

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 1. punktā minēto gada maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem piešķir juridiskai personai neatkarīgi no juridiskās formas, ja ir ievēroti šādi nosacījumi:

▼B

a) juridiskajai personai ir tiesības saņemt maksājumu saskaņā ar pamata maksājuma vai vienotā platībmaksājuma shēmu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 1. nodaļā, un tā ir aktivizējusi maksājumtiesības vai deklarējusi atbalsttiesīgos hektārus, kā noteikts minētās regulas 50. panta 4. punktā;

▼M2

b) gados jaunais lauksaimnieks Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 2. punkta nozīmē reāli un ilgstoši kontrolē juridiskās personas lēmumus par saimniecības pārvaldību, ieņēmumiem un finansiālo risku ikvienā gadā, attiecībā uz kuru juridiskā persona iesniedz pieteikumu uz maksājumu saskaņā ar gados jauno lauksaimnieku shēmu. Ja juridiskās personas kapitālā vai pārvaldībā piedalās vairākas fiziskās personas, tostarp persona vai personas, kas nav gados jaunie lauksaimnieki, gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieki ikvienā gadā, attiecībā uz kuru juridiskā persona iesniedz pieteikumu uz maksājumu saskaņā ar gados jauno lauksaimnieku shēmu, spēj veikt šādu reālu un ilgstošu kontroli vai nu vienpersonīgi, vai kopā ar citiem lauksaimniekiem, ievērojot šā panta 1.a punktu;

▼B

c) vismaz viens no gados jaunajiem lauksaimniekiem, kas ir izpildījis b) apakšpunkta nosacījumu, atbilst saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 3. punktu dalībvalstu noteiktajiem attiecināmības kritērijiem, ja tādi ir, ja vien dalībvalstis nenolemj šos kritērijus piemērot visiem šādiem gados jaunajiem lauksaimniekiem.

Ja juridisko personu kontrolē cita juridiskā persona vienpersonīgi vai kopīgi ar šo juridisko personu, pirmās daļas b) apakšpunktā minētos nosacījumus piemēro ikvienai fiziskajai personai, kas kontrolē šo otro juridisko personu.

▼M2

1.a Atkāpjoties no 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta, dalībvalstis var nolemt, ka, sākot no 2016. vai 2017. kalendārā gada, gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieki tajā pašā apakšpunktā minēto reālo un ilgstošo kontroli veic vienpersonīgi. Šādu lēmumu pieņem pirms dienas, kurā sākas pieteikumu iesniegšana par pirmo gadu, uz kuru attiecas lēmums, un to pieņem tikai vienu reizi. Šādu lēmumu nav iespējams pieņemt pēc dienas, kurā sākas pieteikumu iesniegšanas periods attiecībā uz 2017. kalendāro gadu.

Ja dalībvalstis izmanto pirmajā daļā paredzēto atkāpi, tad, lai noteiktu Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 2. punkta a) apakšpunktā un 5. punktā minēto saimniecības izveidošanas dienu, ņem vērā periodu, kurā gados jaunais lauksaimnieks veica kontroli kopā ar citiem lauksaimniekiem saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu kalendārajos gados, kas ir pirms kalendārā gada, no kura sāk piemērot atkāpi.

Ja dalībvalstis izmanto minēto atkāpi, tās nolemj, vai tās pieprasa vai nepieprasa to, lai gados jaunie lauksaimnieki vienpersonīgi kontrolētu tādas juridiskās personas vai fizisko personu grupas, kas maksājumu saskaņā ar gados jauno lauksaimnieku shēmu jau ir saņēmušas gadā vai gados, kas ir pirms gada, no kura piemēro atkāpi, ja tajā laikā gados jaunais lauksaimnieks vai lauksaimnieki kontroli veica kopā ar lauksaimniekiem, kas nav gados jaunie lauksaimnieki.

▼B

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 1. punktā minētais maksājums vairs netiek piešķirts, ja visi gados jaunie lauksaimnieki, kas atbilst 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā un, attiecīgā gadījumā, 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā noteiktajiem kritērijiem, vairs nekontrolē juridisko personu.

3. Šajā pantā:

a) ikvienu atsauci Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 4. līdz 10. punktā uz "lauksaimnieku" uzskata par atsauci uz juridisko personu, kas minēta šajā pantā;

b) ikvienu atsauci uz pirmā pieteikuma iesniegšanu pamata maksājuma shēmā vai vienotā platībmaksājuma shēmā, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 2. punkta a) apakšpunktā, uzskata par atsauci uz juridiskās personas pirmo pieteikumu maksājumam gados jauno lauksaimnieku shēmā;

c) neskarot šā panta 4. punktu, Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 5. punkta otrā teikuma atsauci uz "darbības uzsākšanu" uzskata par atsauci uz tādu gados jauno lauksaimnieku darbības uzsākšanu, kuri kontrolē juridisko personu saskaņā ar šā panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktu.

4. Ja vairāki gados jaunie lauksaimnieki, kā minēts 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā, ir ieguvuši kontroli pār juridisko personu dažādos laikos, par "darbības uzsākšanas" laiku uzskata visagrāko kontroles iegūšanas laiku, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 5. punkta otrajā teikumā.

50. pants

Fizisku personu grupas piekļuve maksājumam gados jaunajiem lauksaimniekiem

49. pantu piemēro *mutatis mutandis* attiecībā uz fizisko personu grupu, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 1. punkta a) apakšpunktā, kurai grupas līmenī ir izpildītas šīs regulas 49. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteiktās prasības.

5. NODAĻA

SAISTĪTAIS ATBALSTS

1. IEDAĻA

Brīvprātīgs saistītais atbalsts

51. pants

Definīcijas

Šajā iedaļā "saistītā atbalsta pasākumi" ir pasākumi, ar kuriem īsteno Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 1. punktā minēto brīvprātīgo saistīto atbalstu.

▼B

52. pants

Vispārējie principi

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 3. punktā minētos reģionus dalībvalstis nosaka saskaņā ar objektīviem un nediskriminējošiem kritērijiem, piemēram, atbilstīgi agronomiskajam un sociālekonomiskajam raksturojumam un reģionālajam lauksaimniecības potenciālam vai institucionālajai vai administratīvajai struktūrai. Šādi reģioni var atšķirties no reģioniem, kas izveidoti saskaņā ar citām atbalsta shēmām, kas paredzētas Regulā (ES) Nr. 1307/2013.

2. Nosakot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 3. punktā minētos konkrētos saimniekošanas veidus vai konkrētos lauksaimniecības sektorus, dalībvalstis jo īpaši ņem vērā attiecīgā reģiona vai sektora būtiskās ražošanas struktūras un apstākļus.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 3. punkta piemērošanas vajadzībām konkrētus saimniekošanas veidus vai konkrētus lauksaimniecības sektorus uzskata par nonākušiem "grūtībās", ja pastāv ražošanas pārtraukšanas vai ražošanas lejupslīdes risks, tostarp veiktās darbības vājās rentabilitātes dēļ, kas negatīvi ietekmē attiecīgā reģiona vai sektora ekonomisko, sociālo vai vides faktoru līdzsvaru.

53. pants

Atbalsta piešķiršanas nosacījumi

1. Attiecināmības kritērijus saistītā atbalsta pasākumiem dalībvalstis nosaka saskaņā ar Regulā (ES) Nr. 1307/2013 paredzētajiem pamatprincipiem un šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 6. punktā minētās platības un ražu, un dzīvnieku skaitu dalībvalstis nosaka reģiona vai sektora līmenī. Tās ņem vērā maksimālo ražu, apstrādāto platību vai dzīvnieku skaitu, kas attiecīgajā reģionā vai sektorā ir bijuši vismaz vienu gadu piecu gadu laikposmā pirms tā gada, kurā pieņemts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. panta 1. punktā minētais lēmums.

Gada maksājumu izsaka kā atbalsta apjomu uz vienību. To aprēķina, nosakot attiecību starp pasākumam noteikto finansējuma apjomu, kā paziņots saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta i) apakšpunktu, un platību vai dzīvnieku skaitu, kas attiecīgajā gadā dod tiesības saņemt atbalstu, vai noteikto platību vai noteikto dzīvnieku skaitu, kā minēts šā punkta pirmajā daļā.

▼M2

Neskarot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 5. punktu, attiecībā uz šā punkta otrajā daļā minēto atbalsta apjomu uz vienību dalībvalstis var nolemt, ka dažām lauksaimnieku kategorijām vai lauku saimniecības līmenī tiek piemēroti modulēti apjomi uz vienību, lai ņemtu vērā apjomradītus ietaupījumus, kas izriet no ražošanas struktūru lieluma konkrētajā atbalstāmajā saimniekošanas veidā vai lauksaimniecības sektorā, vai

▼M2

– ja pasākums ir paredzēts reģiona vai visas nozares atbalstam – attiecīgajā reģionā vai nozarē. Šādu lēmumu paziņošanai *mutatis mutandis* piemēro šīs regulas 67. panta 1. punktu.

▼B

3. Ja saistītā atbalsta pasākums attiecas uz eļļas augu sēklām, kas minētas pielikumā Eiropas Ekonomikas kopienas un Amerikas Savienoto Valstu Saprašanās memorandam par eļļas augu sēklām saskaņā ar VVTT, tad dalībvalstu paziņoto atbalstāmo maksimālo platību kopsumma nepārsniedz maksimālo platību visā Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu atbilstību tās starptautiskajām saistībām.

Ja pirmajā daļā minētā maksimālā platība tiek pārsniegta, attiecīgās dalībvalstis paziņotās platības koriģē, piemērojot samazināšanas koeficientu, ko aprēķina no attiecības starp maksimālo platību un kopējo platību, kas paziņota to eļļas augu sēklu atbalstam, kas minētas pirmajā daļā.

Otrajā daļā minēto samazināšanas koeficientu Komisija nosaka ar īstenošanas aktu palīdzību, nepiemērojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 71. panta 2. vai 3. punktā minēto procedūru.

4. Ja saistītā atbalsta pasākums attiecas uz liellopiem un/vai aitām un kazām, par attiecināmības nosacījumu atbalstam dalībvalstis nosaka prasības identificēt un reģistrēt dzīvniekus, kā noteikts attiecīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 1760/2000 ([1]) vai Padomes Regulā (EK) Nr. 21/2004 ([2]).

▼M1

Tomēr, neskarot citus attiecināmības nosacījumus, uzskatāms, ka par dzīvniekiem var pretendēt uz atbalstu, ja pirmajā daļā minētās identifikācijas un reģistrācijas prasības ir izpildītas līdz datumam, kuru nosaka dalībvalsts un kurš nedrīkst būt vēlāk kā:

a) dzīvnieka turēšanas perioda pirmā diena, ja turēšanas periods tiek piemērots;

b) datums, kuru izvēlas uz objektīvu kritēriju pamata un kurš saskan ar attiecīgo pasākumu, kas paziņots saskaņā ar I pielikumu, ja turēšanas periods netiek piemērots.

Dalībvalstis līdz 2015. gada 15. septembrim Komisijai paziņo otrajā daļā minētos datumus.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regula (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 (OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.).

([2]) Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).

▼B

5. Dalībvalstis nevar piešķirt platībatkarīgo saistīto atbalstu platībām, kas nav atbalsttiesīgās platības Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 2., 3. un 4. punkta nozīmē. Ja dalībvalstis piešķir saistīto atbalstu kaņepēm, piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 6. punktā un šīs regulas 9. pantā minēto nosacījumu.

▼M2

53.a pants

Līdzekļu pārvietošana starp pasākumiem

1. Neskarot prasības, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 1. nodaļā, dalībvalstis var nolemt saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta i) apakšpunktu paziņotās summas izmantot tam, lai tajā pašā pieprasījumu gadā finansētu vienu vai vairākus citus atbalsta pasākumus, kas paredzēti Regulas (ES) Nr. 1307/2013 IV sadaļas 1. nodaļā.

Līdzekļu pārvietošana starp atbalsta pasākumiem nedrīkst izraisīt to, ka atbalsta pasākums, kas Komisijai paziņots atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 54. pantam un šīs regulas 67. panta 1. un 2. punktam, kļūst par spēkā neesošu.

2. Ja platība vai dzīvnieku skaits, par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar brīvprātīga saistītā atbalsta pasākumu, attiecīgajā pieprasījumu gadā ir vienāds ar vai lielāks par kvantitatīvo limitu, kas paziņots saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta j) apakšpunktu, atbalsta pasākums nedrīkst gūt labumu no līdzekļiem, ko pārvieto no cita atbalsta pasākuma vai pasākumiem.

3. Ja platība vai dzīvnieku skaits, par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu saskaņā ar brīvprātīga saistītā atbalsta pasākumu, attiecīgajā pieprasījumu gadā ir mazāks par kvantitatīvo limitu, kas paziņots saskaņā ar šīs regulas I pielikuma 3. punkta j) apakšpunktu, līdzekļu pārvietošanas rezultātā apjoms uz vienību nedrīkst kļūt mazāks par attiecību starp finansēšanai noteikto summu, kas paziņota saskaņā ar minētā pielikuma 3. punkta i) apakšpunktu, un kvantitatīvo limitu.

4. Ja dalībvalstis, izmantojot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. panta 3. punktā paredzēto iespēju, piešķir saistīto atbalstu par proteīnaugiem, līdzekļu pārvietošanas rezultātā proteīnaugu audzēšanai pieejamais atbalsts nedrīkst kļūt mazāks par 2 % no gada valsts maksimālā apjoma, kas noteikts minētās regulas II pielikumā.

5. Lēmumu par līdzekļu pārvietošanu starp atbalsta pasākumiem pieņem pirms dienas, kurā veicams brīvprātīga saistītā atbalsta pirmais maksājums vai avansa maksājums lauksaimniekiem. Tomēr attiecībā uz pārvietojumiem no un uz pasākumiem, par kuriem neviens maksājums vēl nav veikts, šādu lēmumu var pieņemt pēc minētās dienas, bet ne vēlāk kā:

a) tā mēneša pēdējā dienā, kurā veikts brīvprātīga saistītā atbalsta pirmais maksājums vai avansa maksājums lauksaimniekiem;

▼M2

b) 30. novembrī, ja šādu pirmo maksājumu vai avansa maksājumu veic laikā no 16. līdz 31. oktobrim.

6. Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas iecerējusi pieņemt lēmumu par līdzekļu pārvietošanu starp atbalsta pasākumiem, informē lauksaimniekus par iespējamo pārvietošanu pirms dienas, kurā sākas pieteikumu iesniegšanas periods.

▼B

54. pants

Atbalsta saderība un kumulācija

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 8. punkta piemērošanas vajadzībām pasākumus, kas paredzēti Regulā (ES) Nr. 1305/2013 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1308/2013 ([1]), uzskata par "citiem Savienības pasākumiem un politikas jomām".

2. Dalībvalstis nodrošina saderību starp:

a) saistītā atbalsta pasākumiem un pasākumiem, ko īsteno saskaņā ar citiem Savienības pasākumiem un politikas jomām;

b) dažādiem saistītā atbalsta pasākumiem;

c) saistītā atbalsta pasākumiem un pasākumiem, ko finansē no valsts atbalsta.

Dalībvalstis nodrošina, ka saistītā atbalsta pasākumi netraucē citu pirmajā daļā minēto pasākumu pareizu darbību.

▼M2

3. Ja atbalstu, ko piešķir saskaņā ar konkrētu saistītā atbalsta pasākumu, var piešķirt arī saskaņā ar citu saistītā atbalsta pasākumu vai pasākumu, ko īsteno atbilstoši citiem Savienības pasākumiem un politikas jomām, dalībvalstis nodrošina to, ka atbalstu, kura mērķis ir minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 5. punktā, attiecīgais lauksaimnieks var saņemt tikai saskaņā ar vienu šādu pasākumu attiecībā uz katru nozari, reģionu, konkrēto saimniekošanas veidu vai konkrēto lauksaimniecības sektoru, ko atbalsta saskaņā ar minētās regulas 52. panta 3. punktu.

▼B

55. pants

Kritēriji Komisijas apstiprinājuma saņemšanai

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 55. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām uzskata, ka alternatīvu nav, ja:

a) attiecīgajā reģionā vai sektorā nevar veikt citu ražošanu kā tikai to, kurai piešķirts saistītais atbalsta pasākums, vai šādas ražošanas turpināšanai ir vajadzīgas būtiskas pārmaiņas ražošanas struktūrās; vai

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regula (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un ar ko atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 671. lpp.).

▼B

b) pāreja uz citu ražošanu ir stipri ierobežota sakarā ar to, ka šādai ražošanai nav pieejama piemērota zeme vai infrastruktūras, tādējādi pastāvīgi un būtiski samazinās saimniecību skaits, un nepieciešamo ieguldījumu līmeni nosaka saimniecību pārprofilēšana vai līdzīgi iemesli.

2. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 55. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām ir jānodrošina stabila piegāde vietējai pārstrādes rūpniecībai, ja ražošanas pārtraukšana vai samazināšanās attiecīgajā reģionā vai sektorā varētu negatīvi ietekmēt darbību un saistīto ekonomisko dzīvotspēju vai nodarbinātību pakārtotajos uzņēmumos, kas ir lielā mērā atkarīgi no šādas ražošanas, piemēram, izejvielu pārstrādātāji, kautuves vai pārtikas rūpniecība. Šādiem pakārtotiem uzņēmumiem ir jāatrodas attiecīgajā reģionā vai jābūt lielā mērā atkarīgiem no sektora, lai tie varētu turpināt darbību.

3. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 55. panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas vajadzībām ilgstoši traucējumi attiecīgajā tirgū ir tad, ja attiecīgajā reģionā vai sektorā lauksaimniekus ir skāruši ekonomiskie zaudējumi, jo īpaši vides piesārņojuma, kontaminācijas vai vides kvalitātes pasliktināšanās gadījumā, kas saistīts ar konkrētu notikumu, kuram ir ierobežota ģeogrāfiskā izplatība.

4. Novērtējot saistītā atbalsta līmeni, kas izriet no dalībvalstu paziņotajiem apstiprināmajiem pasākumiem, Komisija ņem vērā to saistīto tiešo maksājumu līmeni, kas atsauces periodā no 2010. līdz 2014. gadam piešķirti vismaz vienu gadu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. panta 4. punktā.

2. IEDAĻA

Kultūratkarīgais maksājums par kokvilnu

56. pants

Lauksaimniecības zemju apstiprināšana kokvilnas audzēšanai

Dalībvalstis nosaka objektīvus kritērijus, uz kuru pamata saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 57. panta 2. punktu tiek apstiprināta lauksaimniecībā izmantojamā zeme.

Šos kritērijus nosaka, pamatojoties uz vienu vai vairākiem turpmāk norādītajiem elementiem:

a) to reģionu lauksaimniecības ekonomika, kuros kokvilna ir galvenais kultūraugs;

b) attiecīgo teritoriju augsne un klimats;

c) irigācijas sistēmu ūdeņu apsaimniekošana;

d) videi draudzīgas augsekas sistēmas un audzēšanas metodes.

▼B

57. pants

Sējas šķirņu apstiprināšana

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 57. panta 2. punkta izpildes vajadzībām dalībvalstis lietošanai apstiprina tirgus vajadzībām pielāgotās šķirnes, kas reģistrētas Direktīvā 2002/53/EK minētajā "Lauksaimniecības augu sugu šķirņu kopējā katalogā".

58. pants

Attiecināmības prasības

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 57. panta 1. punktā minēto platību apsēšanu veic tā, lai tiktu sasniegts minimālais augāja blīvums, kuru dalībvalstīm jānosaka, pamatojoties uz augsnes un klimatiskajām iezīmēm un attiecīgā gadījumā reģiona specifiku.

59. pants

Agronomijas prakse

Dalībvalstis var paredzēt īpašus noteikumus par agronomijas praksi, kas jāievēro, lai audzētu šīs kultūras un novāktu ražu normālos audzēšanas apstākļos.

60. pants

Starpnozaru organizāciju apstiprināšana

1. Katru gadu uz vienu gadu, kas sākas ne vēlāk par 1. martu, dalībvalstis apstiprina visas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 59. panta 1. punktā minētās starpnozaru organizācijas, kas iesniegušas pieprasījumu par apstiprināšanu un kas

a) aptver platību, kas ir vismaz dalībvalsts noteiktie 4 000 ha, kuri atbilst šīs regulas 56. pantā noteiktajiem apstiprināšanas kritērijiem;

b) ietver vismaz vienu kokvilnas attīrīšanas uzņēmumu; un

c) saskaņā ar valsts un Savienības noteikumiem ir pieņēmušas iekšējās kārtības noteikumus, jo īpaši attiecībā uz dalības nosacījumiem un dalības maksām.

2. Ja konstatē, ka apstiprinātā starpnozaru organizācija neievēro 1. punktā paredzētos apstiprināšanas kritērijus, dalībvalsts atsauc apstiprinājumu, ja vien attiecīgo kritēriju neievērošana saprātīgā laikposmā netiek koriģēta. Ja ir paredzēts atsaukt apstiprinājumu, dalībvalsts par to paziņo starpnozaru organizācijai, pamatojot šo atsaukumu. Dalībvalsts atļauj starpnozaru organizācijai noteiktā laikposmā iesniegt savus apsvērumus.

Lauksaimnieki, kuri ir tādas apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieki, kuras apstiprinājums ir atsaukts saskaņā ar šā punkta pirmo daļu, zaudē tiesības uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 60. panta 2. punktā paredzēto atbalsta palielinājumu.

▼B

61. pants

Ražotāju pienākumi

1. Viens ražotājs var būt tikai vienas apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieks, kas minēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 59. panta 1. punktā.

2. Ražotājam, kas ir apstiprinātas starpnozaru organizācijas dalībnieks, izaudzētā kokvilna ir jāpiegādā kokvilnas attīrīšanas uzņēmumam, kas pieder šai pašai organizācijai.

3. Ražotāju dalība apstiprinātā starpnozaru organizācijā ir brīvprātīga.

6. NODAĻA

PAZIŅOJUMI

62. pants

Paziņojumi attiecībā uz definīcijām un ar tām saistītajiem noteikumiem

Dalībvalstis līdz 2015. gada 31. janvārim paziņo Komisijai par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 4. panta 2. punktu. Šādā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par šiem lēmumiem, to pamatojumu un objektīvos kritērijus, uz kuru pamata attiecīgie lēmumi pieņemti.

63. pants

Paziņojumi attiecībā uz samazināšanas koeficientu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 32. panta 5. punktu

Dalībvalstis par jebkuriem lēmumiem saskaņā ar 8. pantu paziņo Komisijai līdz 2015. gada 31. janvārim. Šādā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par šiem lēmumiem, to pamatojumu un objektīvos kritērijus, uz kuru pamata attiecīgie lēmumi pieņemti.

64. pants

Paziņojumi attiecībā uz pamata maksājumu

1. Ja dalībvalsts paziņo Komisijai par saviem lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 22. panta 2. un 3. punktu, 24. panta 10. punktu, 29. pantu un 40. panta 4. punktu, paziņojumā ietver detalizētu informāciju par šādiem lēmumiem. Turklāt attiecībā uz lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar minētās regulas 24. panta 10. punktu, 29. pantu un 40. panta 4. punktu, attiecīgā gadījumā norāda šo lēmumu pamatojumu.

Ja dalībvalsts paziņo Komisijai par saviem lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 23. panta 6. punktu, paziņojumā ietver detalizētu informāciju par šādiem lēmumiem, kā arī pamatojumu un objektīvos kritērijus, uz kuru pamata minētie lēmumi ir pieņemti, un jo īpaši izmantotos kritērijus reģionu noteikšanai saskaņā ar minētās regulas 23. panta 1. punktu, izmantotos kritērijus valsts maksimālā

▼B

apjoma sadalei starp reģioniem saskaņā ar minētās regulas 23. panta 2. punktu un izmantotos kritērijus jebkurām ikgadējām pakāpeniskām sākotnējās vērtības izmaiņām saskaņā ar minētās regulas 23. panta 3. punktu.

2. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespējas, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punktā, 30. panta 11. punkta b) apakšpunktā, 32. panta 3. punkta b) apakšpunktā, 32. panta 5. punktā un 36. panta 3. punktā, tā līdz šādu lēmumu piemērošanas pirmā gada 31. janvārim paziņo Komisijai detalizētu informāciju par minētajiem lēmumiem, kā arī pamatojumu un attiecīgā gadījumā objektīvos kritērijus, uz kuru pamata minētie lēmumi ir pieņemti.

Ja tiek pārskatīts lēmums, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 30. panta 7. punktā, šā punkta pirmajā daļā minēto informāciju paziņo Komisijai līdz šāda pārskatītā lēmuma piemērošanas pirmā gada 31. janvārim.

3. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju, kas paredzēta Regulas (ES) Nr. 1307/2013 34. panta 3. un 4. punktā, tā paziņo Komisijai par savu lēmumu līdz šāda lēmuma piemērošanas pirmā gada 31. janvārim.

4. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespējas, kas paredzētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 39. panta 1. punkta otrajā daļā un 40. panta 2. un 5. punktā, tā līdz 31. jūlijam iepriekšējā gadā pirms šāda lēmuma piemērošanas pirmā gada paziņo Komisijai detalizētu informāciju par minētajiem lēmumiem, kā arī pamatojumu un objektīvos kritērijus, uz kuru pamata minētie lēmumi ir pieņemti.

5. Ja dalībvalsts nolemj piemērot vienotā platībmaksājuma shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 36. panta 1. punktu, tā līdz katra gada 1. septembrim par attiecīgo pieprasījuma gadu paziņo Komisijai kopējo hektāru skaitu, ko deklarējuši lauksaimnieki saskaņā ar minētās regulas 36. panta 2. punktu.

65. pants

Paziņojumi attiecībā uz zaļo maksājumu

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai šādu informāciju:

a) līdz 2014. gada 15. decembrim:

i) attiecīgā gadījumā lēmumu aprēķināt maksājumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 9. punktā, saskaņā ar tā trešo daļu;

ii) attiecīgā gadījumā lēmumu noteikt papildu jutīgu ilggadīgo zālāju platības, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 1. punkta otrajā daļā;

▼B

iii) attiecīgā gadījumā lēmumu reģiona līmenī, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 47. panta 2. punkta otrajā daļā, piemērot maksājumu, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 9. punktā;

b) līdz attiecīgā gada 15. decembrim lēmumu no jauna noteikt vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platību, kā minēts šīs regulas 41. panta otrajā daļā;

c) līdz katra gada 15. decembrim par attiecīgo pieprasījuma gadu:

i) kopējo lauksaimnieku skaitu, kam jāizpilda vismaz viens zaļās saimniekošanas pienākums, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 2. un 3. punktā, un kopējo hektāru skaitu, ko šie lauksaimnieki deklarējuši;

ii) kopējo lauksaimnieku skaitu, kas ir atbrīvoti no vienas vai vairākām zaļās saimniekošanas praksēm, un šādu lauksaimnieku deklarēto hektāru skaitu, lauksaimnieku skaitu, kas atbrīvoti no visām praksēm tāpēc, ka viņi atbilst Regulas (EK) Nr. 834/2007 prasībām, lauksaimnieku skaitu, kas atbrīvoti no kultūru dažādošanas pienākuma, un lauksaimnieku skaitu, kas atbrīvoti no ekoloģiski nozīmīgās platības pienākuma, un attiecīgo šādu lauksaimnieku deklarēto hektāru skaitu. Minētajā skaitā neietilpst lauksaimnieki, kas piedalās mazo lauksaimnieku atbalsta shēmā;

iii) kopējo lauksaimnieku skaitu, kas piemēro līdzvērtīgos pasākumus, atšķirot lauksaimniekus, kas piemēro ekvivalenci saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 43. panta 3. punkta a) vai b) apakšpunktu, un attiecīgo hektāru skaitu, ko deklarējuši šie lauksaimnieki;

iv) kopējo lauksaimnieku skaitu, uz kuriem attiecas kultūru dažādošana, iedalot tos šādi – lauksaimnieku skaits, uz kuriem attiecas kultūru dažādošana ar divām kultūrām, un lauksaimnieku skaits, uz kuriem attiecas kultūru dažādošana ar trīs kultūrām, un attiecīgo aramzemes hektāru skaitu, ko deklarējuši šie lauksaimnieki;

v) kopējo lauksaimnieku skaitu, kas ņemts vērā, aprēķinot ilggadīgo zālāju platības īpatsvaru kopējā lauksaimniecības platībā, un kopējo ar ilggadīgiem zālājiem klāto hektāru skaitu, ko šie lauksaimnieki deklarējuši;

vi) kopējo lauksaimnieku skaitu, kuri deklarējuši vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju platības, kopējo vides aspektā jutīgu ilggadīgo zālāju hektāru skaitu, ko šie lauksaimnieki deklarējuši, un kopējo noteikto ekoloģiski jutīgu ilggadīgo zālāju hektāru skaitu;

vii) kopējo lauksaimnieku skaitu, uz kuriem attiecas ekoloģiski nozīmīgās platības pienākums, kopējo aramzemes hektāru skaitu, ko deklarējuši šie lauksaimnieki, un kopējo to hektāru

▼B

skaitu pirms svēruma koeficientu piemērošanas, kas deklarēti kā ekoloģiski nozīmīga platība, iedalot tos pa ekoloģiski nozīmīgas platības veidiem, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta pirmajā daļā;

viii) kopējo lauksaimnieku skaitu, kuri īsteno ekoloģiski nozīmīgās platības pienākumu reģiona vai vietējā līmenī, un kopējo aramzemes hektāru skaitu, ko šie lauksaimnieki deklarējuši;

d) līdz katra gada 15. decembrim ilggadīgo zālāju platību atsauces un gada proporciju kopējā lauksaimniecības platībā, kā arī informāciju par pienākumiem, kas saimniecības līmenī noteikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 45. panta 2. punkta piekto daļu un šīs regulas 44. pantu.

2. Paziņojumā, kas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 8. punktu jānosūta līdz 2014. gada 1. augustam, dalībvalstis sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) lēmumu par platībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 2. punkta pirmajā daļā un kas uzskatāmas par ekoloģiski nozīmīgām platībām, kurš līdz 2014. gada 1. oktobrim jāpapildina ar detalizētu informāciju par šādiem lēmumiem, tostarp par nosacījumiem, kas piemērojami šīm platībām pēc dalībvalstu pieņemtajiem lēmumiem;

b) detalizētu informāciju par Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 3. punktā minētajiem pārrēķina un svēruma koeficientiem.

3. Paziņojumā, kas jāiesniedz līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms pirmā attiecīgā lēmuma piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 8. punktu, dalībvalstis sniedz Komisijai šādu informāciju:

a) dalībvalstis, kas izvēlējušās Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 5. punktā minēto reģionālo īstenošanu, informē par noteiktajiem reģioniem, platībām, šīs regulas 46. panta 4. punktā minētajām izvēlētajām platībām un sniedz ziņas, kas pamato to, kā šī reģionālā īstenošana veicina Savienības vides, klimata un bioloģiskās daudzveidības politikas īstenošanu;

b) dalībvalstis, kas nolēmušas atļaut Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 6. punktā minēto kolektīvo apsaimniekošanu, informācijā iekļauj ziņas par platību noteikšanu un attiecīgā gadījumā par šīs regulas 47. panta 3. punktā minētajām izvēlētajām platībām.

4. Paziņojumā, kas jāiesniedz līdz tā gada 1. augustam, kas ir pirms pirmā attiecīgā lēmuma piemērošanas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 8. punktu, dalībvalstis, kuras atbilst minētās regulas 46. panta 7. punkta nosacījumam un kuras nolēmušas piemērot

▼B

minētajā nosacījumā paredzēto izņēmumu, informē Komisiju par šāda lēmuma detaļām, tostarp par datiem un aprēķiniem, kas pierāda, ka ir izpildīti visi nosacījumi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktā minētajam izņēmumam.

Pirmo daļu pēc analoģijas piemēro lēmumiem turpināt piemērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktā minēto izņēmumu un pagarināt šo periodu vēl uz trīs gadiem, kā minēts šīs regulas 48. panta 3. punktā.

Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai par jebkādām izmaiņām Regulas (ES) Nr. 1307/2013 46. panta 7. punktā minētā izņēmuma piemērošanā.

66. pants

Paziņojumi attiecībā uz maksājumu gados jaunajiem lauksaimniekiem

1. Ja dalībvalsts gados jauno lauksaimnieku maksājuma aprēķināšanai nolemj piemērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 6. punktu, tā līdz 2015. gada 31. janvārim informē Komisiju par izvēlēto maksājuma aprēķina metodi un par maksimālo limitu, kas noteikts saskaņā ar minētās regulas 50. panta 9. punktu.

2. Ja dalībvalsts nolemj saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 3. punktu noteikt attiecināmības kritērijus vai piemērot minētās regulas 50. panta 10. punktā minēto aprēķina metodi, tā par šādu lēmumu informē Komisiju līdz 2015. gada 31. janvārim.

3. Ja dalībvalsts nolemj izmantot iespēju pārrēķināt noteikto hektāru skaitu, kā paredzēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 50. panta 10. punkta trešajā daļā, tā par šādu lēmumu informē Komisiju līdz tā gada 1. augustam, kuram piemēros šādu pārrēķinu, un norāda pamatojumu un objektīvus kritērijus, pamatojoties uz kuriem pieņemts šāds lēmums.

▼M2

4. Ikvienu lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi 49. panta 1.a punktam, dalībvalstis Komisijai paziņo vēlākais 15 dienu laikā pēc dienas, kurā šāds lēmums tika pieņemts.

▼B

67. pants

Paziņojumi attiecībā uz brīvprātīgo saistīto atbalstu

1. Regulas (ES) Nr. 1307/2013 54. panta 1. punktā minētajos paziņojumos dalībvalstis ietver šīs regulas I pielikumā uzskaitītās pozīcijas.

2. Attiecībā uz katru saistīto atbalsta pasākumu un katru no attiecīgajiem īpašajiem saimniekošanas veidiem vai īpašajiem lauksaimniecības sektoriem dalībvalstis informē Komisiju par saņēmēju kopējo skaitu un par piešķirto maksājumu summu, kā arī par kopējo platību un kopējo dzīvnieku skaitu, par kuriem atbalsts ir faktiski samaksāts. Šādus paziņojumus iesniedz līdz nākamā gada 15. septembrim pēc gada, par kuru maksājumi piešķirti.

▼M2

3. Ikvienu lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi 53.a panta 1. punktam, dalībvalstis Komisijai paziņo tā mēneša pirmajā dienā, kas ir pēc mēneša, kad veikts brīvprātīga saistītā atbalsta pirmais maksājums vai avansa maksājums lauksaimniekiem. Ja šāds maksājums ir veikts laikā no 16. līdz 31. oktobrim, minētais paziņojums jāizdara līdz 1. decembrim. Minētais paziņojums ietver:

a) sarakstu ar ietekmētajiem pasākumiem un pārvietotās summas;

b) par katru ietekmēto pasākumu – atbalsttiesīgo platību vai dzīvnieku skaitu attiecīgajā pieprasījumu gadā pēc tam, kad veiktas visas iesniegto pieteikumu pārbaudes;

c) par katru ietekmēto pasākumu – apliecinājumu, ka pārvietojums nerada stimulu ražot, pārsniedzot pašreizējos ražošanas apjomus, un ka lēmumi, kas Komisijai paziņoti atbilstīgi Regulas (ES) Nr. 1307/2013 54. pantam un šā panta 1. un 2. punktam, nekļūst par spēkā neesošiem.

▼B

68. pants

Paziņojumi saistībā ar tiešo maksājumu saņemšanas prasību minimumu

Dalībvalstis līdz 2014. gada 1. augustam paziņo Komisijai par jebkuru lēmumu, kas pieņemts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 10. pantu.

69. pants

Paziņojumi saistībā ar pārdalošo maksājumu

Ja dalībvalsts nolemj piešķirt pārdalošo maksājumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 2. nodaļu, minētās regulas 41. panta 1. punkta otrajā daļā minētajā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par attiecīgo lēmumu, tostarp detalizētu informāciju par pārdalošā maksājuma aprēķinu un šā aprēķina pamatojumu, un vajadzības gadījumā arī informāciju par piemērošanu reģionālā līmenī saskaņā ar minētās regulas 41. panta 2. punktu un par gradāciju hektāru skaitā saskaņā ar minētās regulas 41. panta 5. punktu.

70. pants

Paziņojumi saistībā ar maksājumiem par apgabaliem, kuros ir dabas radīti ierobežojumi

Ja dalībvalsts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 III sadaļas 4. nodaļu nolemj piešķirt maksājumu par apgabaliem, kuros ir dabas radīti ierobežojumi, tā līdz 2014. gada 1. augustam paziņo Komisijai par jebkuru saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 48. pantu pieņemto lēmumu. Šajā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par attiecīgo lēmumu, tostarp attiecīgā gadījumā informāciju par maksājumu piešķiršanu tikai dažām platībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 48.

▼B

panta 2. punktu, par maksimālā hektāru skaita piemērošanu saskaņā ar minētās regulas 48. panta 4. punktu un par piemērošanu reģionālā līmenī saskaņā ar minētās regulas 48. panta 5. punktu.

71. pants

Paziņojumi saistībā ar mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu

Ja dalībvalsts nolemj piemērot mazo lauksaimnieku atbalsta shēmu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 V sadaļu, tā līdz 2014. gada 1. augustam paziņo Komisijai par jebkuru saskaņā ar minēto sadaļu pieņemto lēmumu.

Šajā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par attiecīgo lēmumu, tostarp informāciju par lauksaimnieku iespējamo automātisko iekļaušanu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 62. panta 2. punktu un par maksājuma aprēķināšanu saskaņā ar minētās regulas 63. pantu.

Dalībvalstis nekavējoties un ne vēlāk par tā kalendārā gada 1. decembri, uz kuru attiecas konkrētais maksājums, paziņo Komisijai par jebkuru lēmumu, kas attiecas uz Regulas (ES) Nr. 1307/2013 65. panta 2. punktā minēto finansējumu.

72. pants

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 8. panta 1. punkta, 41. panta 4. punkta vai 52. panta 6. punkta piemērošana juridisko personu vai grupu locekļiem

Ja dalībvalsts nolemj piemērot Regulas (ES) Nr. 1307/2013 8. panta 4. punktu, 41. panta 8. punktu vai 52. panta 7. punktu, tā līdz 2014. gada 1. augustam paziņo Komisijai detalizētu informāciju par attiecīgajiem lēmumiem.

73. pants

Maksājumu lineāra samazināšana

Ja piemēro Regulas (ES) Nr. 1307/2013 7. panta 1. punkta otrajā daļā, 51. panta 2. punktā vai 65. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto lineāro samazināšanu, dalībvalstis nekavējoties un ne vēlāk par 30. jūniju nākamajā gadā pēc kalendārā gada, kurā pieprasīti lineāri samazinātie tiešie maksājumi, paziņo Komisijai minētās samazināšanas procentuālo likmi.

74. pants

Pieprasījums sniegt informāciju par dalībvalstu veiktajiem pasākumiem

Lai nodrošinātu Regulā (ES) Nr. 1307/2013 vai šajā regulā paredzēto noteikumu pareizu piemērošanu, Komisija var pieprasīt dalībvalstīm sniegt detalizētu informāciju par pasākumiem, kas veikti, lai īstenotu Regulu (ES) Nr. 1307/2013, vai par visiem noteikumiem, ko Komisija pieņēmusi, pamatojoties uz minēto regulu.

▼B

75. pants

Ziņojumi

1. Ja Bulgārija un Rumānija nolemj piešķirt papildinošus valsts tiešos maksājumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 18. pantu, tās līdz 2016. gada 30. jūnijam iesniedz Komisijai ziņojumu. Ziņojumā attiecībā uz katru papildinošu valsts tiešo maksājumu norāda saņēmēju skaitu, kopējo piešķirto papildinošā valsts tiešā maksājuma summu, hektāru skaitu, par ko piešķirts maksājums, un, attiecīgā gadījumā, maksājuma likmi.

2. Ja dalībvalsts nolemj piešķirt pārejas posma valsts atbalstu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 37. panta 1. punktu, tā iesniedz Komisijai gada ziņojumu līdz 15. septembrim nākamajā gadā pēc pārejas posma valsts atbalsta īstenošanas. Ziņojumā attiecībā uz katru sektoru norāda saņēmēju skaitu, kopējo piešķirto pārejas posma valsts atbalsta summu, hektāru skaitu, dzīvnieku vai citu vienību skaitu, par ko piešķirts atbalsts, un, attiecīgā gadījumā, minētā atbalsta likmi.

76. pants

Uz pārskatīšanu balstītu lēmumu paziņošana

Ja tiek pārskatīts lēmums, par kuru Komisijai paziņots saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1307/2013 vai šo regulu, Komisijai paziņo par lēmumu, kas balstīts uz pārskatīšanu, un to izdara četru nedēļu laikā pēc tā pieņemšanas, ja vien Regulā (ES) Nr. 1307/2013 nav paredzēts cits paziņošanas termiņš.

Šajā paziņojumā iekļauj detalizētu informāciju par attiecīgo lēmumu un, attiecīgā gadījumā, pamatojumu un objektīvos kritērijus, uz kuru pamata attiecīgais lēmums pieņemts.

7. NODAĻA

GROZĪŠANA, ATCELŠANA UN STĀŠANĀS SPĒKĀ

77. pants

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 grozīšana

Regulas (ES) Nr. 1307/2013 X pielikumu aizstāj ar tekstu, kas iekļauts šīs regulas pielikumā.

78. pants

Atcelšana

Regulu (EK) Nr. 1120/2009 un Regulu (EK) Nr. 1121/2009 atceļ.

Tomēr tās turpina piemērot atbalsta pieteikumiem, kas attiecas uz kalendārajiem gadiem pirms 2015. kalendārā gada.

▼B

79. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī regula stājas spēkā septītajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro atbalsta pieteikumiem attiecībā uz kalendārajiem gadiem pēc 2014. kalendārā gada.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

I Pielikums

Saskaņā ar 67. panta 1. punktu Komisijai iesniedzamās informācijas saturs

Sniedz šādu informāciju:

1) saistītajam atbalstam noteiktā kopējā summa un attiecīgā procentuālā daļa no valsts maksimālā apjoma, kas minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. pantā, par katru gadu līdz 2020. gadam;

2) katra atbalsta pasākuma nosaukums;

3) katra pasākuma apraksts, kurā norāda vismaz:

a) mērķa reģionu vai sektoru;

▼M2

b) konkrētos izraudzītos saimniekošanas veidus un/vai lauksaimniecības sektorus, kā arī konstatēto grūtību aprakstu un attiecīgā gadījumā kritērijus, ko dalībvalstis noteikušas, lai definētu šīs regulas 52. panta 1. punktā minētos reģionus;

▼B

c) pasākuma ekonomisko, sociālo un vidisko nozīmi;

▼M2

_____

▼B

e) visas īstenotās atkāpes, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 4. punktā;

f) pasākuma ilgumu;

g) piemērojamos nosacījumus, kas ļauj pretendēt uz atbalstu;

▼M2

ga) dalībvalstis, kas piemēro šīs regulas 53. panta 2. punkta trešo daļu, – kritērijus, kurus piemēro, lai saskaņā ar minēto daļu noteiktu ikvienu modulēto apjomu uz vienību;

h) paredzamo atbalsta apjomu uz vienību, kas aprēķināts saskaņā ar šīs regulas 53. panta 2. punkta otro un trešo daļu;

▼B

i) finansēšanai noteikto summu;

j) piemērojamo kvantitatīvo limitu, t. i., noteiktās platības un ražas vai noteikto dzīvnieku skaitu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 6. punktu;

k) attiecīgā gadījumā, maksimālo platību, kas noteikta to eļļas augu atbalsta īstenošanai, kas minēti šīs regulas 53. panta 3. punktā;

l) visus esošos pasākumus, kurus piemēro saskaņā ar citām Savienības atbalsta shēmām vai saskaņā ar pasākumiem, ko finansē no valsts atbalsta tajā pašā reģionā vai sektorā kā saistītā atbalsta pasākumus, un, attiecīgā gadījumā, kritērijus un administratīvos noteikumus, kuri nodrošina, ka atbalsts, kura mērķis ir minēts Regulas (ES) Nr. 1307/2013 52. panta 5. punktā, netiek piešķirts arī saskaņā ar citām Savienības atbalsta shēmām saskaņā ar minētās regulas 52. panta 9. punktu;

4) attiecīgā gadījumā, sīks apraksts par konkrēto situāciju reģionā vai mērķa sektoru un konkrētajiem lauksaimnieciskās darbības veidiem vai lauksaimniecības sektoriem, kas Regulas (ES) Nr. 1307/2013 53. panta 1. punktā minēto procentuālo daļu padara nepietiekamu, lai risinātu konstatētās grūtības, un kas pamato atbalsta palielināšanu saskaņā ar minētās regulas 54. panta 2. punktu;

5) attiecīgā gadījumā, Regulas (ES) Nr. 1307/2013 55. panta 1. punkta a), b), c) vai d) apakšpunktā minētas vajadzības esības pierādījums.

▼B

II PIELIKUMS

“*X PIELIKUMS*

46. panta 3. punktā (*) minētie pārrēķina un svēruma koeficienti

Elements	Pārrēķina koeficients (m/koki uz m^2)	Svēruma koeficients	Ekoloģiski nozīmīga platība (ja piemēro abus koeficientus)
Papuvē esoša zeme (uz 1m^2)	nepiemēro	1	1 m^2
Terases (uz 1m)	2	1	2 m^2
Ainavas elementi:			
Dzīvžogi / kokiem apaugušas joslas (uz 1 m)	5	2	10 m^2
Atsevišķi augošs koks (uz vienu koku)	20	1,5	30 m^2
Rindā augoši koki (uz 1 m)	5	2	10 m^2
Koku grupa / koku puduri (uz 1m^2)	nepiemēro	1,5	1,5 m^2
Laukmale (uz 1m)	6	1,5	9 m^2
Dīķi (uz 1 m^2)	nepiemēro	1,5	1,5 m^2
Grāvji (uz 1m)	3	2	6 m^2
Tradicionālie akmeņu iežogojumi (uz 1m)	1	1	1 m^2
Citas iezīmes, kas nav uzskaitītas iepriekš, bet ir aizsargātas saskaņā ar LLVA 7, *SMR* 2 vai *SMR* 3 (uz 1 m^2)	nepiemēro	1	1 m^2
Buferjoslas (uz 1m)	6	1,5	9 m^2
Agromežsaimniecības hektāri (uz 1m^2)	nepiemēro	1	1 m^2
Atbalsttiesīgo hektāru joslas gar meža malām (uz 1m)			
bez ražošanas	6	1,5	9 m^2
ar ražošanu	6	0,3	1,8 m^2
Platības ar īscirtmeta atvasājiem (uz 1m^2)	nepiemēro	0,3	0,3 m^2
Apmežotās platības, kas minētas 32. panta 2. punkta b) apakšpunkta ii) punktā (uz m^2)	nepiemēro	1	1 m^2
Platības, ko veido starpkultūras vai zaļais segums (uz 1 m^2)	nepiemēro	0,3	0,3 m^2
Platības, ko aizņem slāpekli piesaistoši kultūraugi (uz 1 m^2)	nepiemēro	0,3	0,3 m^2

(*) Pārrēķina un svēruma koeficientus piemēro arī elementiem, kas ietilpst līdzvērtīgā praksē, kura minēta IX pielikuma III iedaļā, un ir tādi paši kā elementi, kas uzskaitīti šajā pielikumā un norādīti 45. pantā Komisijas 2014. gada 11. marta Deleģētajā regulā (ES) Nr. 639/2014, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1307/2013, ar ko izveido noteikumus par lauksaimniekiem paredzētiem tiešajiem maksājumiem, kurus veic saskaņā ar kopējās lauksaimniecības politikas atbalsta shēmām, un groza tās X pielikumu (OV L 181, 20.6.2014., 1. lpp.), bet tikai tālab, lai aprēķinātu ekoloģiski nozīmīgi platību saimniecībā, kā minēts šīs regulas 46. panta 1. punktā.”